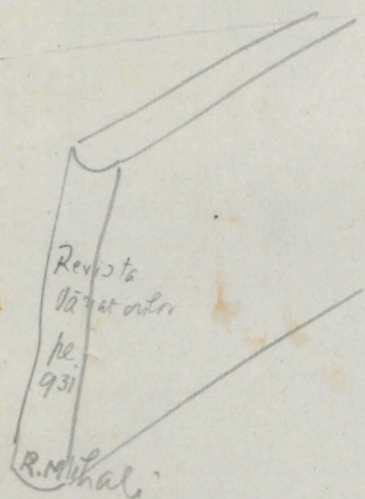

C 1705
L. 120 -

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VANATORILOR DIN ROMANIA

Recunoscută persoană morală prin legea din 1 Mai 1923

SEDIUL „UNIUNEI” :

STR. SF. IONICĂ, 6 / BUCURESTI I.

TELEFON 313/47

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923

SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: STR. SF. IONICĂ No. 6 — BUCUREȘTI

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți Președinți de Onoare:

M. S. REGELE GEORGE AL GRECIEI ȘI A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

Președinți de Onoare :

MIHAIL SUTZU și GH. NEDICI

Președinte :

ANTONIU MOCSONYI

Vice - Președinți :

NICOLAE RACOTTA și General I. GĂRLEȘTEANU

Secretar General :

N. COJESCU

Membrii-Consilieri :

C. G. ALEXIANU, Dr. C. ANDRONESCU, Principele GEORGE V. BIBESCU, Prof. Dr. E. BOTEZAT, DINU I. C. BRĂTIANU, AL. G. BUZDUGAN. Principele JEAN CALIMACHI, GRI-GORE P. CARP, Dr. E. COSTINESCU, M. DRĂCEA, Prof. ERNEST JUVARA, Prof. DIONISIE LINȚIA (pentru Banat), Colonel A. MICU, General G. G. MANU, N. MANTU, Prof. Dr. N. MEȚIANU, ISTRATE N. MICESCU, Dr. VALER NEGRILĂ (pentru Ardeal), DIMITRIE I. NICULESCU, L. OANEA, M. SC. PHERECHYDE, Dr. I. PHILPOVICZ, GEORGE A. PLAGINO, IONEL POP, VASILE V. ȘTEFAN, NICOLAE SĂULESCU, GEORGE SCHINA, Maior R. SCHNEIDER-SNYDER, Dr. L. SCUPIEVSCI, Dr. O. STOICHIȚĂ, Prof. Dr. G. UDRISCHI, Ing. EMIL WITTING.

Censori :

S. BODNĂRESCU, G. A. GOLESCU, M. FLECHTENMACHER, GH. GEORGESCU, A. STĂNESCU

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupa în jurul ei.

CONTRIBUȚII:

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligator la „REVISTA VÂNĂTORILOR“

Societățile : plătesc o taxă fixă de afiliere de lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100 înainte numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ de 400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 de Lei de fiecare membru.

Abonamentul la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ este obligatoriu pentru toți membrii „UNIUNEI“

Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci poștale

Correspondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărășite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

Orele de primire la Uniune : In toate zilele de lucru dela 4—7

Sediul: STR. SF. IONICĂ No. 6 — BUCUREȘTI I.

— TELEFON 313/47 —

ADUNAREA GENERALĂ A UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA DE LA 9 MAI 1931

Sunt prezenți: D-nii Antoniu Mocsonyi, Președinte; General I. Gârteșteanu, Vice-președinte; D. I. Niculescu, V. V. Ștefan, din consiliul de direcție; N. Cojescu, Secretar general; Georges Plagiano; Dr. Andronescu; Dr. Mețianu; Dr. Ph lipoviei; G-ral Manu; N. Săulescu; C. G. Alexianu și O. Stochița, Membrii în Consiliul de Administrație.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor este reprezentat prin D-l C. P. Georgescu, Consilier ministerial silvic, potrivit delegației No. 102441/931 al acestui departament.

La ora fixată în convocare, D-l Președinte Anton Mocsonyi adresează Domnilor membrii salutul de bun venit și constată că în afară de 13 Consilieri, sunt prezenți și 39 de membrii ai Uniunii, deci un total de 52. Declară ședința deschisă, această a doua adunare, fiind capabilă să aducă hotărâri valabile cu orice număr de membrii, conform dispozițiilor Art. 40 din Statute.

Se dă cuvântul D-lui Secretar General N. Cojescu, pentru a citi următoarea dare de seamă asupra exercițiului 1930.

DOMNILOR MEMBRII,

Anul 1930, — al XI-lea al existenței Instituției noastre — corespunde unui eveniment de fericită însemnătate istorică pentru Neamul nostru. După o întrerupere îngrijorătoare de aproape 2 ani a firului dinastic, o soartă

fericită a așezat pe cel de drept pe tronul Regatului. Născut pe pământul țării și crescut în datinele strămoșești ale neamului, scumpul nostru Suveran, M. S. Regele Carol II, simbolizează mândria trecutului nostru și cele mai bune speranțe pentru fericirea și propășirea neamului în viitor.

Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor din România, sunt fericiți în această primă adunare generală după restaurare, și-și exprimă nemărginitul lor devotament Maiestății Sale Regelui Carol al II-lea și-i fac cele mai călduroase urări pentru o lungă, fericită și glorioasă a Sa Domnie. (Membrii Adunării Generale ascultă în picioare și ovaționează prelung pe M. S. Regele, apoi se continuă citirea dărei de seamă).

Uniunea Generală a Vânătorilor din România, înființată în anul 1919, din inițiativa neuitatului și admirabilului nostru camarad Dinu Gr. Goleșcu, întâiul președinte al Uniunii, și a principalului său colaborator D-l Nicolae Rotta, cărora le datorăm pentru totdeauna întreaga noastră recunoștință, Uniunea s'a evidențiat în tot intervalul acesta, ca fiind o călăuză prețioasă pentru educațiunea vânătorilor din România.

În cursul anului 1930, Consiliul de Administrație și delegațiunea sa, reprezentată prin Comitetul de Direcție, și-au dat toată șiința pentru ca Uniunea să-și desvolte aceiași activitate folositoare, cu toate greutățile ce a avut de întâmpinat și care continuă încă să ne domine. În adevăr trebuie să constatăm cu regret, că dacă

bunele voinți și atențiuni din partea membrilor Uniunii noastre n'au lipsit, în schimb contribuțiunile de ordin material — care sunt absolut necesare pentru a face față nevoilor unei gospodării modeste, a salarizării funcționarilor și mai ales publicării revistei — au scăzut în mod simțitor și ne-au silit să luăm măsuri serioase pentru înlăturarea consecințelor, care ar fi putut amenința chiar existența Instituției noastre. În această ordine de idei trebuie să notăm că subvenția acordată de Ministerul de Agricultură, a fost de 750.000 lei în 1929, și a scăzut în 1930 la 250.000 lei, din care, suma de 38.000 lei, a rămas și până astăzi neordonanțată, iar în anul 1931, subvenția a fost cu desăvârșire suprimată. O consecință a acestor diminuări ale subvențiilor acordate de Minister, este bugetul pe anul în curs, care vi se prezintă Domniilor Voastre în valoare de 785.000 lei, la venituri și la cheltuieli. Este un buget modest, dar real, dar a cărei soldare normală suntem siguri că se va realiza. Veniturile prevăzute, sunt în special provenite din costul abonamentelor și cotizațiilor Societăților afiliate, venituri care au fost sporite dela 492.211 lei în 1929, la 957.198 lei în 1930, prin stăruința necurmată a secretariatului nostru general. Cheltuielile prevăzute reprezintă minimum necesar și nu vor fi întrecute. În special aceste cheltuieli asigură publicațiunea regulată a revistei, căreia ne vom sili a-i procura o continuă dezvoltare.

Mijloacele precuianare ale Uniunii, pe lângă micșorarea lor prin suprimarea subvențiilor ce se acordau de către Minister, au mai fost diminuate și prin oarecari pierderi suferite de către Uniune, după urma unei contabilități în materie condusă de către funcționari fără conștiință. Conducerea Uniunii a luat toate măsurile pentru ca Uniunea să fie despăgubită de toate pierderile ce a suferit; iar pe viitor acestea să fie făcute cu desăvârșire imposibile.

DOMNILOR MEMBRII,

Vom păstra o legătură neîntreruptă cu serviciul vânătoarei din Ministerul de Agricultură, pentru ca de comun acord să ajutăm la judicioasa interpretare și aplicațiune a legii vânătorului.

Vom asigura publicarea „Revistei Vânătorilor“, cu un cuprins bine redactat și selecționat, prin supravegherea competentă a comitetului nostru de lectură, pentru ca în aceste condițiuni, vânătorii să-și asimileze prin citirea ei, cunoștințele privitoare la o serioasă educațiune vânătoarească.

Ne vom servi de toate prilejurile, pentru a învedera și convinge pe conducătorii politici din țara noastră, că vânatul trebuie să ajute la nevoile de consumațiune internă a populației și să influențeze prin export balanța noastră comercială. În aceste condițiuni, vânatul constituie o bogăție națională, pentru dezvoltarea căreia trebuie să fie ajutată și instituțiunea noastră care a contribuit și va mai contribui încă foarte mult, la dezvoltarea acestui factor economic important.

Ne vom da asemenea silința, a sădi sentimentul de cea mai bună solidaritate între toți membrii Uniunii, pentru ca împreună să contribuim la dezvoltarea și propășirea ei.

Este evident că activitatea Uniunii trebuie să îmbrățișeze și alte împliniri în legătură cu menirea ei — înfăptuirea lor, rămâne însă posibilităților de realizare, sub auspiciile unor condițiuni mai bune, care să sperăm că vor surveni cât mai curând.

Situațiunea economică extrem de grea prin care trece țara noastră, a influențat în mod implicit și mersul Uniunii. Consiliul de Administrație și Comitetul de Direcție ce a-ți bine-voit a însărcina cu conducerea ei, se angajează ca prin o neîncetată muncă, o administrație ordonată și cinstită, să învingă greutatea prin care trecem și vă roagă să-i acordați concursul și încrederea D-vs. pentru a-și îndeplini această misiune. Adunarea aprobă cu aplauze darea de seamă.

D-l Georges Plagiano * * * cere cuvântul și propune adunării, ca în legătură cu Omagiile aduse Suveranului în Darea de Seamă a Uniunii, să se expedieze M. S. următoarea telegramă :

M. S. Regelui CAROL II

Palatul Regal
București

Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor din România, în prima lor adunare generală după fericita urcare pe tron a Majestății Voastre, Vă roagă respectuos să bine-Voiți a primi asigurarea nemărginitului lor devotament, și cele mai călduroase urări, pentru o lungă, fericită și glorioasă domnie.

Președintele Uniunii, A. Mocsoniy

Adunarea ovaționează îndelung, aprobând propunerea cu entuziasm.

D-l Președinte dă cuvântul D-lui comptabil Jean Hanu, care citește bilanțul și raportul cenzorilor cu următorul cuprins :

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

ACTIV

Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1930

PASIV

Cassa	69215	—	Fond social	1296226	45
Cartușe	314875	—	Creditori diverși	330921	50
Stema	21200	—			
Uleiuri	16570	—			
Mobilier	86777	50			
Debitori diverși	707900	45			
Conturi Curente Bănci	418511	—			1635147 95
<i>Conturi de ordine</i>					
Ipoteci	300000	—	<i>Conturi de Ordine</i>		
Arme în Consignație	507800	—	Div. Ct. Ipoteci	300000	—
			Consignatari de Arme	507800	—
					807800
					2442947 95

Președinte : A. Mocsoniy

Contabil : (ss) I. Hanu

Cenzori { M. Flechtenmacher
A. Bodnărescu
A. Stănescu

aut. de Trib. Ilfov cu No. 2935

Secretar General : N. Cojescu

DOMNILOR MEMBRII,

Subsemnații Cenzori ai U. G. V. R., conformându-ne obligațiilor impuse prin Statue, avem onoare a vă aduce la cunoștință că am verificat toate registrele și toate actele de gestiune ale Uniunii Generale a Vânătorilor din România, pe care le-am găsit în perfectă regulă și în conformitate cu actele justificative, cu rezervele făcute în josul bilanțului.

Vă rugăm deci să bine-voiți a da cuvenita descărcare pentru gestiunea anului 1930, Onor. Consiliului de Administrație și Comitetul de Direcțiune.

Cenzori: *M. Flechtenmacher, A. Bodnărescu, A. Stănescu.*

București, 30 Martie 1931.

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

— Proiect de buget pe anul 1931 —

LA VENITURI:		LA CHELTUELI:	
1. 800 Abonați (membri) a lei 300	240.000	1. Salarii	324.000
2. Cotizația societăților afiliate	400.000	2. Revista (Tipografia)	275.000
3. Anunțuri și venituri diverse	70.000	3. Mărci exp. revistei	12.000
4. Incasări din datorii vechi	75.000	4. „ p. rambursul Abonam. anual	12.000
		5. „ p. coresp. obișnuită a uniunii	12.000
		6. Luminat, încălzit etc.	20.000
		7. Chiria localului	90.000
		8. Diverse cheltueli neprevăzute	40.000
	785 000		785.000

Președinte, *A. Mosconi*

Contabil, *I. Hanu*

Secretar General, *N. Cojescu*

Adunarea Generală aprobă acest proiect în unanimitate.

Se pune la vot și adunarea aprobă cooptarea D-lor G-ral I. Gârleșteanu ca Vice-președinte al Uniunii în locul D-lui V. V. Ștefan demisionat și a D-lui Emil Witting ca membru în consiliu, în locul decedatului Marchiz de Beloy.

D-l G-ral Gârleșteanu mulțumește pentru alegerea sa, declarând că nu va putea dovedi mai bine că a meritat încrederea acestei confirmări, decât urmând pe aceeași cale de muncă, pe care tot timpul a dovedit-o predecesorul său D-l V. V. Ștefan. D-l Emil Witting mulțumește deasemenea.

Domnul Președinte invită adunarea să procedeze la alegerea, în locul celor 8 consilieri ieșiți la sorți, alți 8 membri în Consiliul de Administrație.

Ședința se suspendă pe timpul necesar votării.

D-l Președinte redeschide ședința și numărându-se voturile proclamă aleși pe D-nii:

1. N. Săulescu „ 52 de voturi.
2. Col. Micu „ 48 „ „
3. Dr. Skupiewsky „ 47 „ „
4. Dr. Philipovici „ 47 „ „
5. Dr. Andronescu „ 32 „ „
6. Prof. D. Linția „ 29 „ „
7. M. Drăcea „ 23 „ „
8. Gh. Schina „ 22 „ „

D-l General Gârleșteanu, Vice-Președinte, luând cuvântul lămurește că punctul 4 din ordinea de zi care prevede modificarea statutelor, nu trebuie să fie înțeles în sensul că la ședința de astăzi ar urma să se discute și să se procedeze la această modificare. Comitetul de Direcție a crezut că după o aplicare de 10 ani a Statutelor existente, s'au putut constata lipsuri și necesități de modificări sau adausuri care ar fi bine să se comunice de către oricare din membrii Uniunii. În acest scop sunt rugați, ca până în Septembrie, toți Domnii Membrii care — din experiența pe care o

posedă — socotesc că trebuie aduse modificări Statutelor, să formuleze aceste modificări în memorii cu o expunere de motive care să le justifice. Comitetul de direcție urmează să le coroboreze și să le dea forma definitivă publicându-le în revistă, iar apoi să le aducă în discuție, spre aprobarea unei adunări generale extraordinare care se va ține în toamnă, la o dată ce se va aduce la cunoștință. La această adunare generală extraordinară D-nii membrii vor putea face propuneri și pentru modificarea Legii Vânătorului precum și la orice alte chestiuni în legătură cu organizația Uniunii și a intereselor ei de ordin material sau moral, bine înțeles, însoțind aceste propuneri de comentarii serioase, care poate să justifice punerea lor la ordinea de zi.

D-sa enumără câteva părți din Statute, care ar necesita modificări cum sunt de pildă dispozițiunile articolului 25, 40 etc.

D-l Căpitan Călugăru vorbind tot în chestia modificării Statutelor, propune să se aleagă o comisie care să se ocupe cu modificările respective, arătând necesitatea unui regulament care să completeze statutele.

D-l General Gârleșteanu se opune a aceasta, cerând să se rămână la modul arătat de D-sa deoarece comisia care coordonează părerile membrilor, este comitetul de direcție. D-l D. I. Niculescu, dovedește D-lui Căpitan că este materialmente imposibil, ca această comisie să se poată aduna, membrii ei neputând fi toți în București.

D-l Olteanu cere cuvântul și arată că deși sunt multe articole frumoase în statute, ele nu se execută și propune să se denumească anumite persoane care să lucreze la îndeplinirea celor prevăzute în statute. Adaugă apoi că Uniunea are o menire mai mare decât să scoată Revista Vânătorilor, și accentuează că ar fi bine ca ajutorul ei să folosească în mai mare măsură nevoilor membrilor, prin intervențiuni la autorități etc.

Cere în continuare convocarea de Congrese regionale care să delibereze asupra modificărilor de statute și activitatea Uniunii, apoi aceste propuneri să fie expuse

în cadrul unei adunări generale. Cere ca fiecare județ să aibe un reprezentant în Cons. Uniunei.

D-l General Gârleșteanu, arată că aceste propuneri nu intră în cadrul ordinii de zi, sfătuind pe vorbitor să formuleze cele arătate în mod documentat într'un memoriu, care se va discuta la adunarea generală extraordinară din toamnă.

D-nul Căpitan Călugăru, citește o moțiune în numele vânătorilor de munte pentru a se avea în vedere la alegerea nouilor membrii în consiliul permanent.

Această moțiune are următorul cuprins:

MOȚIUNE

Adunarea Generală a „UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA“, ca exponent a celor 40.000 de vânători din țară, ce varsă an de an peste 80.000.000 Lei la veniturile Statului, întruniți în ședință ordinară anuală în ziua de 9 Mai 1931, își exprimă odată mai mult doleanțele sale relative la reprezentarea specialiștilor în materie de vânat nobil, în sânul Consiliului Permanent al Vânătoarei.

Amintește că succesul mondial repurtat de România la recenta Expoziție Internațională de Vânătoare din Lipsca este exclusiv datorit vânatului nostru carpatin, ale cărui trofee unice au bătut recordul mondial în toate spețele de vânat nobil.

Acest vânat fiind factorul principal, cel mai prețios și de neînlocuit din fauna țării, de dragul lui vizitându-ne în toți anii vânători de seamă din Apus, care contribuie în mod simțitor la strângerea legăturilor amicale cu marile popoare occidentale și la cunoașterea țării noastre;

Data fiind importanța acestei bogății naționale, față de vânatul mărunț din câmpii și cunoștințele practice speciale ce implică o judicioasă a lui administrare din partea forului suprem, ce este Consiliul Permanent al Vânătoarei :

Declară că nu este admisibil ca tocmai această cea mai importantă ramură a vânătoarei să fie cea mai slab reprezentată, prin numărul redus de adevărați specialiști familiarizați cu vânatul nobil și proprietari de astfel de vânat, ce se află în actuala alcătuire a Consiliului Permanent.

Dă în consecință mandat întregului Consiliu de administrație al „UNIUNEI“, ca la timpul oportun să se prezinte în corpore forurilor competente, cărora să le prezinte moțiunile votate de Adunările Generale ale „UNIUNEI“, referitoare la această chestiune și să solicite, ca în viitoarea formație a Consiliului Permanent să între neapărat cel puțin cinci vânători specializați și familiarizați cu tehnica vânatului nobil, făcându-se abstracție de politică, prietenii sau legături personale.

Adunarea Generală primește Moțiunea citită de D-nul Căp. Călugăru.

Chestiunile la ordinea zilei fiind discutate, Domnul Președinte A. Mocsoniy ridică ședința, arătând Adunării mulțumirile sale, pentru că a răspuns atât de frumos convocării.

* * *

La telegrama care Adunarea Generală a Uniunei a trimis-o M. S. Regelui, D-l Președinte a primit următorul răspuns:

TELEGRAMĂ

Anton Mocsoniy, Președintele U. G. V. R.

București

Sf. Ionică, 6

București, Palatul Regal 12 Mai

Mulțumesc Uniunei Generale a Vânătorilor din România pentru urările lor.

CAROL

CAUZE ȘI EFECTE

de Dr. A. PĂUNESCU

S'a scris mult, s'a discutat și se discută poate și mai mult în chestiunea împușinării contingentului de vânat, la noi.

Tot ce are „Uniunea“ mai competent în acest domeniu și mai iubitor de fauna de vânătoare a acestei țări și-a spus părerea, a dat oarecari soluțiuni problemei și câte rezultate binefăcătoare nu s'ar fi putut realiza, dacă s'ar fi aplicat măcar în parte aceste deziderate de interes general ?!

Dar s'a scris numai în „Revista Vânătorilor“ (câți vor fi cetind-o întregă ?) și se discută numai când se ivesc ocazii iar rezultatul rămâne acelaș: se discută se preconizează mult și se realizează puțin.

Dacă plecăm dela considerațiunea, justă de altfel, că una din cele mai importante cauze ale micșorării numărului de vânat e omul, nu știu de ce îmi vine să cred, fie această credință chiar un optimism exa-

gerat, că am putea cu stăruință și pricepere să remediem răul destul de ușor.

Braconajul, sub toate formele lui, trebuie privit ca o manifestare a omului nepregătit să-nțeleagă marea taină și farmecul vânătoarei corecte a omului cu conștiință.

E vorba de lipsa de stăpânire, primitivismul sufletesc și defectul de rațiune, cari conlucrează toate pentru a lăsa liberă la un moment dat, pornirea neșăbuită de a ucide oriunde, oricând și orice.

Toate aceste tendințe ale omului-braconier, în cea mea largă accepțiune a cuvântului, dela vânătorul cu permis dar fără simțul corectitudinii și până la țaranul care ese cu plugul la câmp însoțit de 2—3 câini, nu se pot transforma decât printr'o asiduă educație făcută prin orice mijloace avem la îndemână.

Teama de rigorile legii nu înspăimântă, iar mij-

loace de sustragere dela control se găsesc destule pentru cel interesat să le caute.

Niciodată și în nici o parte a pământului, acolo unde guvernul civilizației a prins oarecari rădăcini, lege n'au fost mijloace exclusive de progres. (E vorba de legile represive, mai ales).

În clipa în care tendința bestiei, primitive mă îndeamnă să ucid, în procesul psiho-intelectual care se petrece în mine, nu teama de rigorile legii mă oprește ci rezultanta unei educațiuni sănătoase, manifestată printr'un raționament scurt și logic.

În chestiunea care ne interesează trebuie să recunoaștem că tot lipsa de educație stă la baza răului. N'am făcut și încă nu facem nimic pentru educarea poporului în această direcțiune. Organele administrative și de cultură ale comunelor noastre rurale, organele de poliție judiciară, societățile de vânatoare și noi înșine ne complacem într'o lipsă de interes de netolerat.

N'avem reviste de propagandă, nu se țin conferințe, n'avem cărți de popularizare a acestei sfinte și nobile pasiuni.

Iar când eșim la câmp ne mirăm, cu groază, de ce n'o mai fi vânat?!...

Mi-amintesc cu durere de un fapt petrecut sub ochii mei, acum un an.

Era prin Martie. Mă găseam la sitari, într'un moment dat, două focuri de pușcă într'o margine a pădurii și oarecare curiozitate mă îndreaptă într'acolo.

Spre marea mea surprindere, doi țărani din satul meu, tatăl și fiul, jupuiau o epurioască, din care, cu groază pentru mine, au scos cinci pui. N'au marcat nici o jenă, când m'au văzut, deși terenul era arendat de mine și nici prea mult nu i-a impresionat crima ce comiseseră.

Când am cerut oarecum socoteală celui bătrân de ce fac astfel de lucruri, împușcând epuri în Martie, fără permis de vânat și pe teren strein, nu mică mi-a fost mirarea la răspunsul moșului:

— „Dar noi nu știm nimic din ce spui d-ta, d-le Doftor; noi așa am apucat dela părinți. Pe aici a vânat și bunică-meu și tată-meu, fără teamă, fără permise, cum spui d-ta; am vânat și eu tot așa de 40 de ani și nu mi-a cerut nimeni socoteală. Domnul șef de jandari mă vizitează destul de des, că Petre al meu își face armata aci la Post și de câte ori vine, îmi cere câte-o bucată de epure“...

M'am îndepărtat mâhnit de cele auzite și... condamnați-mă — n'am luat nici o măsură contra lor.

Iată Domnilor, unde stă răul!

Acum câtava timp se luase o inițiativă foarte lăudabilă; se organizase (pe hârtie probabil) „un ciclu de conferințe transmise prin radio“.

Oare ciclul se mărginește numai la cele două conferințe cari s'au ținut? Sau nu se găsesc conferințieri iar cei cari ar fi indicați să vorbească, nu pot să sacrifice o jumătate de oră acestui scop?

Și cât ar fi fost de necesare aceste conferințe, în propaganda pe care trebuie s'o începem!

E nevoie de conferințe adresate locuitorilor dela sate, ne trebuie cărți de popularizare a vânatoarei corecte, a protecției vânatului, ne trebuie concursul societăților din capitalele de județe și sprijinul tuturor celor în direct contact cu țăranul.

Prelegerile cu subiecte din acest domeniu, ținute la radio, să fie numai Duminica și în zilele de sărbătoare, atunci când țăranul are timp să le asculte iar pe de altă parte, toți cei cărora le incumbă răspunderea acestei rele stări de lucruri să scrie oricând au ocazia și să propage ideile sănătoase pe orice cale au le 'ndemână.

Direcția vânatoarei din Ministerul Agriculturii să ia măsuri ca toate societățile de vânatoare din țară să organizeze șezători la sate unde să vorbească membrii mai răsăriți, arătând țăranului foloasele mari cari se pot trage dintr'o strânsă colaborare a lui cu orășanul, în materie de protecție a vânatului, cetindu-le, cel puțin „Revista Vânătorilor“.

Nu trebuie să uităm că fără unire și fără oarecari străduințe, n'avem dreptul să cerem roade.

Toți avem aceleași drepturi, dar tot atât de multe obligațiuni; iar gangrena e prea întinsă ca să ne mulțumim să dăm numai sfaturi dela înălțimea treptelor sociale pe cari ne aflăm.

Să nu ne facem iluzii și nici să ne lăudăm că facem parte din clasa selectă a vânătorilor, atâta timp cât acest titlu ni-l luăm numai pentru că ne împănăm cu averi îngropate într'o armă de cea mai reputată marcă și într'un câine importat din cel mai cunoscut „chenil“.

Căci dacă vom continua cu această inactivitate și lipsă de interes, dacă ne vom mulțumi cu ce se găsește, să nu ne mirăm, Domnilor, dacă în scurt timp nu vom mai găsi nimic.

Armele noastre vor rămâne mostre de panoplie iar câinii vor fi obiect de tentație Directorilor de circuli ambulante.

SĂ LUĂM AMINTE!

de SOLITARUL

De multe ori am rămas surprins să constat, la oameni care în activitatea lor nu aveau nimic comun cu sentimentalismul, câte o izbucnire de căldă dragaste pentru artele frumoase sau natură. Dacă ați vedea și dv. un măcelar spre exemplu, care găsește în drum o pasăre rănită pe care o ia și o îngrijește, o scapă dela moarte și-i dă drumul, nu v-ar surprinde? Sau dacă un avar și-ar împodobi casa cu flori n'ați rămâne mirați?

Veți fi deci cu siguranță în cazul acesta tot atât de

surprinși ca mine când veți citi în cele ce urmează cât de frumos vorbește un German, un Bavarez, despre țara noastră, despre România Mare. Când am deschis revista cinegetică germană Wild und Hund No. 21 din 22 Mai 1931, am găsit pe prima pagină de text, un articol intitulat: „Un Parc pentru Ocrotirea monumentelor Naturei în Europa“ semnat de Ernst Iohann Faber din Nürnberg, vânător german cu reputație europeană și fiu al fondatorului cunoscutei fabrici de creioane Faber. Ei bine nu pot și nu

trebuie să omit nici un cuvânt din acest articol și-l redau în întregime pentru a fi apreciat și judecat de cititorii noștri. Dl. E. I. Faber spune:

Paneuropa — Acorduri — Armonie între popoare! Acestea sunt cuvintele uzuale pe care le poți citi mereu în zilele noastre. Aud aceste ecouri, nu cred însă în ele. Prea multe nedreptăți au fost comise, iar unde au semănat balaurii, nu poate răsări un înger.

Acum se ține la sfârșitul lui Mai în Paris adunarea Consiliului Internațional de Vânătoare de curând înființat. Uniunea societăților de vânătoare Bavareze m'a propus și m'a ales ca reprezentant al Bavariei. După cum am auzit însă din Paris, Germania nu va putea avea decât 3 reprezentanți din Prusia, restul Germaniei va fi din nou trecută cu vederea. Până unde a ajuns chestiunea aceasta, cam ce vrea acest Comitet Internațional, ce scopuri are, ne va spune viitorul. În momentul de față nu pot privi viitorul decât cu un oarecare scepticism. Dar pentrucă am acceptat o sarcină, indiferent dacă și cum va fi dusă până la sfârșit, îmi permit — ca în cadrul celor cu care ar trebui să se ocupe acest comitet Internațional — să dau în vileag un gând, care ar merita un studiu internațional și ar trebui discutat cel puțin odată la acest Congres. Acest gând îl denumesc: *Un parc pentru ocrotirea monumentelor naturii!* În primul moment s'ar putea întreba lumea, unde Dumnezeu să mai aibă loc, în această Europă supraaglomerată de populație, pentru animale în plină libertate naturală? Și cu toate acestea se găsește încă în Europa noastră o țară, care are totul la îndemână pentru crearea unui asemenea parc, această țară este *România*.

România, actuala Românie Mare, este singurul stat în Europa, care este literalmente chemat să aducă la viață o asemenea operă culturală. *Căci aceasta ar fi în adevăr o mare operă culturală!*

O operă culturală, pe care România ar putea fi mândră în fața întregii lumi. Colo jos, în Sudestul Europei, în Alpii Transilvaniei, în acei munți admirabili, care — afară de perioada războiului — nu au fost călcați de nici un picior de om din Europa Centrală și care astăzi încă este în multe locuri pământ virgin, acolo ar trebui să se nască marea operă. În aceleași condițiuni ca acum 1000 de ani, trăește acolo ursul, râsul, și lupul în nestingherită libertate. Acolo trăește în majestuoasă sălbătecie cel mai frumos mistreț al Europei, acolo sunt cele mai renumite capre negre din lume, acolo trăesc — deși cam rari din cauză că au fost distruși în unele regiuni — resturile acelei rase extraordinare de cerbi gigantiți, cărora nu le trebuie decât puțină ocrotire pentru a crește din nou la acele proporții legendare, așa cum au fost pe vremuri cunoscuți cerbii din Carpați. Acolo ajung căprioarele la niște dimensiuni fantastice, după cum mi-o dovedesc trofee din Valea Lotrului, care erau în adevăr înspăimântătoare. Acolo se bat încă cele trei specii de Tetraoni în perioada împerecherii, acolo rotesc încă falnicii haiduci ai aerului cuprinzând întregă și nestingherită libertatea în aripile lor: Vulturul de stâncă, Aquila Imperială — și — puțin mai rar, dar totuși există Vulturul bărbos, ajuns aproape de domeniul legendei, acolo cuibărește Șoimul călător și marile răpitoare aripate ale Europei — pe scurt tot vânatul Europei, afară de elani, flopătari, capre de stâncă și muflonii, își are origina și patria acolo. *Încă mai e timp!* Acolo pe stâncile sălbatice înverzite, înflorește floarea reginei în toată splendoarea, ca nicăieri pe lume, acolo este

o bogăție de mure smeură și fragi, care batjocorește orice descriere, acolo crește și înflorește o faună și o floră, cum cu greu va mai putea fi găsită în Europa.

Pădurea și stâncile și desigurile într'un amestec sălbăteț, adăpostesc și ocrotesc, acolo domnește încă ace singurătate care-i trebuie vânatului sălbăteț pentru viața lui liberă și nestânjenită de nimeni. Acolo ar trebui deci și ar putea fi înființat acest Parc enorm, care ar ocroti și ar fi patria ultimelor resturi ale vânatului mare european.

Regele Carol al României, ar trebui, în calitate de înalt protector al acetăi idei, să ia asupra Sa chestiunea, și ar trebui să se găsească oameni, care din dragoste dezinteresată și din entuziasm pentru opera aceasta, să înceapă să lucreze, pentru ea. *Încă mai e timp.* Nu este încă prea târziu. Undeva, în acest formidabil lanț alpin, ar trebui ca Statul român să găsească câțiva masivi muntoși formând un complex, să-l cumpere, declarându-l *Parc pentru ocrotirea monumentelor naturii*, al Statului.

Vitele nu vor mai fi lăsate la pășunat, nici o lovitură de topor nu va mai răsuna în codrii seculari, nici un foc de armă asupra nici unui fel de animal, de cât asupra bestiei umane, asupra braconierului. Protecție necondiționată, absolută, pentru întreaga faună și floră trebuie să fie o lege sfântă! Cele mai aspre și severe pedepse ar trebui puse pentru reprimarea oricărei atingeri ce s'ar aduce acestui ținut. Statul Român are în transilvăneni cel mai bun material pentru personalul de pază. Un material mai bun nu cred că s'ar putea găsi. Să tragă foloase din aceasta. Trebuie să se construiască colibe și case de paznici, unde personalul să poată locui; vara și iarna, locuințe care să semene caselor noastre de vânătoare din Bavaria, pentruca personalul să simtă plăcere și trageră de inimă pentru munca ce-o fac. Și apoi, creștere și ocrotire de fier, pază de fier, să nu fie o farsă ci lucru întreg. Lăsați pădurea și vânatul, pomul și stufișul, peștele și apa să se nască și să moară acolo unde mama natură vrea — o sută de ani, și creați pentru aceasta o lege de granit.

Acesta ar fi fundamentul. Eu am văzut marele parc pentru păstrarea monumentelor naturii din U. S. A., acela din Adirondaks, parcul Yellowstone și știu ce se poate crea dacă vrei. Și unde este voință, este și o cale de realizare. Această cale să ducă la fapte — încă mai e vreme. Odată bazele puse, organizația începută, scheletul gata, atunci ar fi de gândit dacă este cazul să se facă o șosea care să treacă prin aceste locuri sfinte, pentru a le desvălui ochilor mirați ai Europei și ai lumii întregi. S'ar putea construi un hotel, asemănător celui dela Tatra-Lomnitz din munții Tatra și atunci frumusețile acestor munți splendizi, singurateci și virgini, vor fi accesibili și lumii civilizate.

Mai departe deapăn firul planului meu, mai departe în zare privesc ochi: S'ar putea coloniza mufloni, poate și capre de stâncă mai târziu.

Loc prielnic pentru toate, ar fi pe acest pământ, cu condiția să fie destul de mare.

Oricare ar fi dimensiunile acestei opere, pe baze oricât de largi ar fi construită, acest teritoriu nu va putea conține decât o cantitate limitată de vânat, în cele din urmă limita va fi atinsă și granițele vor fi invadate. Niciodată însă nu trebuie ca arma să-și spună ultimul cuvânt în cuprinsul acestui parc, întotdeauna numai natura și marele vânat răpitor să facă ordine. Dar totuși nu se va putea evita — va veni odată ziua când vânatul va depăși granițele trasate

pentru el, când va erupe peste ele. Abia atunci. după zece ani poate, statul va putea permite vânătoria în teritoriile vecine, astfel cum făcea odinioară Ungaria la Tatra-Lomnitz.

Atunci România va putea face și altora bucurie permițându-le să se înfrupte din prisosul acestui rezervor. N'ar fi oare această operă de cultură, demnă de sudoarea celor nobili care au lucrat la ea?

Poate, că aceste vorbe scrise în Germania, vor găsi

un ecou acolo jos în Bucureștiul îndepărtat — poate că se va naște din ura dintre popoare și din neînțelegeri, totuși ceva care ar avea o nuanță de împăciuire și care să se ridice deasupra tuturor banalităților din zilele noastre. Poate că noi oamenii, vom regăsi calea care să ne ridice deasupra animalului, și s'ar crea un sanctuar — care va fi sfânt pentru țara sa, sfânt pentru întreaga Europă.

DRILLING-UL

de Maior Schneider-Snyder

Din cauza progresului industriei armelor și munițiilor, chestia Drillingului este o temă inepuizabilă, care mă obligă să scriu mereu câte ceva în complectare.

Drillingul Universal, deci un drilling destinat pentru a fi întrebuințat în câmpii și pădure, dela epure și potârniche până la vânatul mare, poate fi un drilling — după puterea fizică a fiecărui vânător — care să nu întrecă 3.300 gr.—3500 gr. greutate și al cărui calibru pentru țeava de alice în proporție cu greutatea nu poate fi mai mare decât cal. 16, precum nici calibrul țevei de glonț nu poate întrece pe acela al cartușului 8 I. R., cu glonțul mai ușor în noua confecțiune cu proiectul de 14,7 gr. și cămașa de oțel, având o încărcătură de 3,25 gr. pulbere Rottweiler specială, care este suficient sub raportul efectului, pentru vânatul mare.

Țevi construite din oțeluri speciale ca Böhler Antinit, Poldi Anticorro, Röchling-Feroplatin, Krupp-Nirosta, sunt cunoscute ca fiind de primul ordin, iar oțelul Böhler special și Krupp special în al doilea ordin, pot suporta conform sistemului armei, la o greutate de 3.400—3.500 gr. calibrul 12 la țevile de alice și la cel de glonț, chiar cal. 3×60 Magnum sau 9,3×74.

Astfel de arme cer — pentru a fi sigure — *material de cea mai bună calitate, manoperă perfectă și un preț ridicat corespunzător.*

Prețul este mai scăzut la arme cu cocoașe, mult mai ridicat la cele fără cocoașe variind dela sistem la sistem. Tot astfel prețul pentru o armă sistem Anson & Delley este mai scăzut, decât la alta sistem Holand & Holand sau Purdey.

Un drilling obișnuit construit pentru uzul de fiecare zi al vânătorului exigent este și rămâne drillingul cu cocoașe fiind de aceiaș părere cu scriitorul cinegetic, austriac, Baronul v. Gagern. Vânătorul care întrebuințează *zilnic* arma sa, și care nu vrea să depindă de armurier, având o pușcă pe care să se bizue în toate împrejurările, trebuie să se întoarcă, vrea nu vrea la arma cu cocoașe.

Aceasta trebuie să aibă o basculă lungită, și în consecință și zăvoare mai lungi și mai late având închiuzătorul dublu-radial-Greener. Platinele scurte și legate de basculă cu rozeta. Viza utomată este un mecanism foarte sensibil, deoarece pârghia de legătură se poate defecta foarte ușor când deschidem sau închidem arma, de aceea trebuie înlocuită cu cea simplă.

Pârghia de armare a țevei de glonț să fie acționată de un buton așezat în spatele levierului de deschidere, pe gâtul patului.

Patul armei se rupe des de aceea este avantajos să fie prelungită coada basculei până la botul patului, precum și garda trăgaciului să fie prelungită până la placa gâtului pistolat al armei. Astfel gâtul patului este întărit între două și ne de oțel, iar arma se poate întrebuința chiar în cazul când patul s'ar rupe. Pentru uzul vânătorului exigent prețul unei astfel de arme lucrată fără cusur va fi de circa 400 mărci, având țevile din oțel Krupp-Fluss sau Böhler. Oțelurile speciale Böhler — o marcă din cele mai bune, care în afară de siguranța ce prezintă față de oxidare, au și toate celelalte calități ale oțelurilor anti-corosive — măresc prețul armei cu 100 Mk. Făcând abstracție de la greutatea armei să se aleagă calibrul 16—12 al țevilor de alice și calibrul țevei de glonț să fie 8 I. R., 8×60 Magnum sau 9,3×74 la 650 mm. lungime a țevilor.

Centrul industriilor germane de arme, orașul Suhl în Thuringia, are peste 100 de firme de armurarie, care pot fabrica aproape tot atâtea drillinguri bune, astfel că mă abțin să le numesc. Un drilling solid pentru uzul curent care dă la țevile de alice un randament de 70—75%, iar cu țeava de glonț întrebuințând cartușele arătate mai sus, din 5 focuri la 100 m. o împărășiere de 5 cm., diametru la 200 m. 10 cm., așa dar maximum de randament al unei arme de glonț Krup cu o țeavă. Randamentul de 70—75% al țevilor de alice este conform formulei de apreciere al Standardurilor oficiale de încercare din Neumannswalde și Wannsee, MAXIM.

Randamentul maxim se poate majora însă până la 80—85% atât la cal 16 cât și la 12 printr'o majorare a prețului necesară pentru forajul țevilor de alice și a nenumăratelor încercări de tir. Astfel de randamente maxime la țevile de alice sunt *excepționale* pe care nu le posedă decât cunoscutele arme engleze. Cu țevile de glonț și cu numitele cartușe, se poate obține la 100 m. cu lunetă, răspândiri cu cercuri de $2\frac{3}{4}$ —3 cm. deci *precizie maximă.*

Technica de astăzi permite confecționarea unei astfel de arme în Suhl, în termen de 6—8 săptămâni după comandă.

Vânătorul foarte pretențios, care este deprins cu arme Hammerless, nu se va putea despărți nici la drilling de sistemul fără cocoașe. Chiar și un drilling fără cocoașe s'ar putea obține cu prețul de 500—600 mărci, fără însă a ajunge nici pe departe calitățile drillingului sus amintit și anume siguranța deplină pe care acela o are la întrebuințarea lui de fiecare zi.

Pentru a avea un drilling de toate zilele, trebuie să avem pretenții mai mari, mai mari decât pentru o ar-

mă elegantă, de oarece o armă frumoasă se face foarte curând, în special când se trage cu ea foarte puțin. Drillingul de toate zilele însă, trebuie să fie și el elegant în ceea ce privește liniile și exteriorul (finissajul). Și trebuie să fie chiar în calitatea lui de drilling, tot atât de nobil și elegant în exterior ca armele de alice și glonț ale meșterilor francezi și belgieni, sau ca puștile de alice și glonț englezești, întrunind în acelaș timp îndemânare și soliditate. Și acum mă aștept la întrebarea cititorului, dacă industria germană este capabilă să producă așa cave? Da domnii mei, este capabilă și meșterii germani sunt singurii care pot construi o astfel de armă ca *drilling*. Sunt drillinguri de construcții diferite și foarte variate sub raportul zăvoarelor și platinelor, unele mai mult altele mai puțin desăvârșite. Departe de mine, cel puțin să clarific, dar după cum și în concepția englezească superlativul în materie de perfecțiune este arma cu platină exterioare, tot astfel spun și eu pentru drilling, *că superlativul în perfecție este tot drillingul cu platină exterioare.*

Platinele exterioare ale acestor drillinguri copiază ideea platinelor laterale ale lui Stauton și Holland & Holland, cu modificări cerute de construcția drillingului. Sauer & Sohn fabrică un tip aparte de platină exterioare la drilling, la care câte 3 platinile se armează deodată.

Drillinguri cu armare separată a glonțului nu produce această mare fabrică de arme a Germaniei. Cunoșcătorul experimentat al drillingului nu renunță la armarea separată a glonțului și anume la drilling care trebuie să corespundă cerințelor ce i se impun unui drilling de zilnică întrebuințare în mâna unui vânător cult și pe care trebuie să te poți bizui, fără să te mintă niciodată, fără să scape vreodată ambele focuri și să ai întotdeauna țeava de care ai nevoie, gata de tras. Pe drillingul de serviciu zilnic, trebuie să te poți bizui, cași pe o armă de vânătoare, și a unei carabine de primul ordin, trebuind să întrupeze într'o singură armă combinația acestor două.

Acesta nu poate fi decât un drilling de prima ordine cu platină exterioare și armare separată a țevei de glonț. În prima linie este drillingul fabricat de Sempert & Krighoff cu platină exterioare, care îndeplinește aceste condițiuni, una din cele mai vechi fabrici de arme de vânătoare din Germania, care a construit întotdeauna arme superioare și a rămas la acest principiu.

Fabrica denumește acest model de drilling „Neptun“, deși acest zeu al mărilor nu are nimic comun cu această armă modernă.

Fig. 1

Drillingul Sempert & Krighoff cu platină exterioare.

Din Fig. 1 se poate vedea, că acest model are aripi de închidere radiale, cași zăvoare duble combinate cu închizătorul Greener, acționat de mânerul așezat pe coada basculei.

Pârghia care se vede pe stânga armei lângă garda

trăgacelor, servește pentru armarea și dezarmarea mecanismului de percuțiune a glonțului și este în legătură automată cu viza. După ce am tras cu țeava de glonț, putem trage și cu țevile de alice una după alta, astfel vânătorul are posibilitatea să tragă foarte iute una după alta cele trei focuri. Acesta este un avantaj important în special la vânătoarea cu bățiași pentru mistreți și urși. Mecanismul, are un dispozitiv care exclude posibilitatea de a trage în acelaș timp 2 focuri. După cum se știe, defectul capital la construcția drillingurilor este acesta, dar în special la acele *drillinguri*, la care, după ce s'a tras glonțul, trăgaciul sare în mod automat în dreptul mecanismului de percuțiune al țevei drepte.

Dezarmarea țevei de glonț se face apăsând cu degetul mare pe pârghie și cu arătătorul pe trăgaciul din dreapta, lăsând pârghia să revină încet. Prin aceasta se dezarmează ușor și mecanismul.

BASCULA

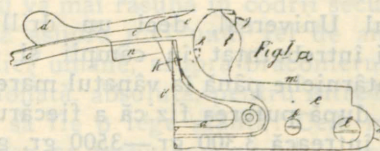

Fig. I-a

a) pârghia de armare b) șurubul pârghiei de armare; l) percutorul țevei de glonț; b) percutorul țevei de alice; g) scobitura basculei în prelungirea șinei țevei; c) coada basculei; d) mânerul de deschidere; n) arcul mânerului.

Din această echilibrare de construcție, cititorul poate vedea felul simplu, solid și bine chibzuit al fabricației, la această piesă atât de importantă, ce face legătura cu țevile servind ca obturator, iar în acelaș timp poartă și platinile.

MECANISMUL DE PERCUȚIUNE PENTRU ȚEAVA STÂNGA

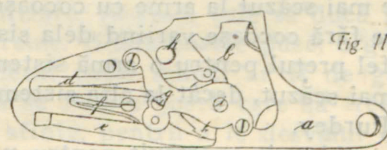

Fig. II

a) placa platinelor; b) cocoșul; i) axa cocoșului; g) nuca cu cele trei șuruburi; b) piciorul cocoșului cu creștătura; e) pârghia; f) arcul pârghiei cu șurubul; d) arcul cocoșului; h) deschiderea pentru fusul siguranței.

În figura aceasta cititorul vede că acest mecanism corespunde celor englezești: Danton, Holland, Scot și Lang, care la rândul lor seamănă cu platinile armelor cu cocoșe înlocuindu-se locul așezării lor. O construcție similară are și drillingul cu platină exterioare și cocoșe al Casei Sauer & Sohn. După cum vedem, bascula nu este slăbită din pricina așezării platinelor în ea, un mare avantaj față de drillingul Sist. Anson & Deeley, fiind posibilă construirea mai ușoară a basculei fără să-și piardă soliditatea,

MECANISMUL DE PERCUȚIUNE DESAMAT

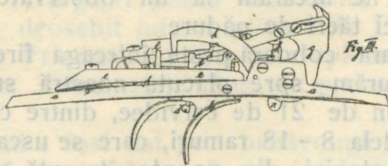

Fig. III

a) Șina trăgacelor și a mecanismului țevei de glonț; g) cocoșul glonțului; i) arcu; k) piesa de legătură; b) schimbătorul la al doilea cocoș; h) pârghia; l) frâna schimbătorului; e) arcu trăgaciului; n) pârghia de armare a glonțului; d) șurubul de regulare al de-tantei.

În figura III se vede mecanismul de percuțiune a țevei de glonț, care este așezată pe șina trăgacelor, între și sub platinile țevilor de alice, îngropat în gă-tul patului.

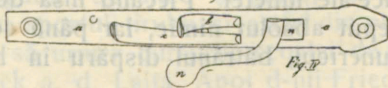

Fig. IV arată șina mecanismului țevei de glonț, vă-zută de jos.

Această pârghie de armare este foarte judicios și bine construită și asigură posibilitatea unei mânăiri foarte comode, a mecanismului de percuțiune a glon-țului. Deși foarte practic și unic construit, nu corespunde totuși gustului fiecărui vânător, așa că fabrica gândindu-se și la eventualitatea aceasta construiește și pentru vânătorii aceștia un drilling cu pârghia de armare a glonțului sub formă de buton așezat în spa-tele mânerului de deschidere.

La construcția aceasta dispăre pârghia laterală și drillingul are aspectul unei arme englezești, cu plati-ne exterioare. Firma favorizează numai din *motive de întrebuințare practică*, pârghia laterală, construc-ția armei este însă și altfel tot atât de bine și solid făcută.

La fig. I se poate vedea că la platina stângă există o manetă. Aceasta acționează *pârghia de siguranță*, ca-re împiedică mișcarea cocoșelor și asigură prin construcția mecanismului accidente, în cât este complet exclus orice accident chiar atunci când arma ar cădea.

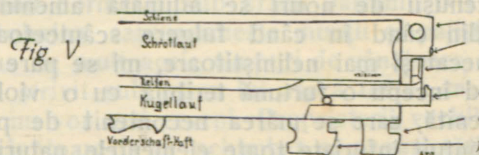
Un mare avantaj față de siguranțele, care nu asig-ură decât trăgacele, nu însă și cocoșele, care, a-tunci când au creștăturile tocite și la sdruncinături, pot scăpa. Pentru aceste motive găsim că este reco-mandabil să se construiască și la armele cu 2 țevi

lisse și de glonț aceste platine exterioare și acest fel de siguranță; dând astfel o armă sigură și bună în mâna unui vânător care o întrebuințează în fiecare zi. Acest fel de siguranță, inspiră tot atât de mare în-credere cași aripa de siguranță a unei arme militare cu repetiție. Și din punctul de vedere al prețului, când privim această armă, vedem că nu întrece limi-ta mijlocie a prețurilor, circa 600 Mk., dacă se întrebuițează oțelul Krupp pentru țevi. Acesta este un material foarte mult întrebuințat în Germania iar fir-ma Sauer & Sohn întrebuințează aproape exclusiv a-cest oțel, deoarece corespunde complet cerințelor moderne. Oțelurile speciale măresc cu diferențe mari prețurile armelor fără să fie neapărat necesare. Dacă ar fi să întrebuințăm un oțel special, atunci ar coresp-unde cerințelor mai mari. În cece privește siguru-ranța de spargere etc. Oțelul Böhler-special mărind și prețul la fiecare țevă cu 30 Mk. întrebuințarea acestui oțel îl recomand, pentru armele la a căror, țevă de glonț se întrebuințează cartușul de mare viteză și pentru arme cu 2 țevi lise cărora dorim să le micșorăm greutatea, sau când este vorba de arme foar-te des întrebuințate ca arme pentru tragere la talere de asfalt.

Oțelurile combinate cu nichel ca Poldi-Anticorro, Böhler-Antinit, Krupp-Nierosta, Rochling-Ferroplatin, mai au și alte avantaje, cum este siguranța contra ruginirii, care este de mare importanță în special în țările tropicale. Aceste oțeluri însă măresc considera-bil prețurile armelor și le ridică la limita armelor de lux, pe când spre exemplu, cu oțelul Böhler-special, prețul rămâne la granița prețurilor curente.

Atingând încă chestiunea randamentului, trebuie să arăt că marca oțelului întrebuințat nu are de aface cu precizia de tir. Cu țevi de 65 cm. la drill-ing se poate trage cu alice, așa cum dovedește ex-periența, 70—75 până la 85%; iar cu țevă de glonț se poate obține predicatul *excellent*.

Viitorul drillingului ideal construit, rezidă în platinile exterioare, iar în fruntea lor este construc-ția lui Krieghoff și Sauer & Sohn, la ultima dela ti-pul Standard până la cea mai elegantă construcție.

a) Șina prelungită cu orificiul pentru zăvor; b) des-chiderea pentru bara cătărei; c) extractor pentru cartuș de alice; d) extractor pt. glonț; e, f) cârligele de închidere cu creștături.

55 DE ANI, DE VÂNĂTOARE

(AMINTIRILE COLONELULUI A. R. de SPIESS)

DIRECTORUL VÂNĂTORILOR REGALE

(URMARE și SFÂRȘIT)

în românește de G. LEHRER

Abia eram în observator de 1/2 oră că și auzim troz-nituri ușoare și sunetele caracteristice pe care le face ursul când adulmecă. Încă nu se roșise cerul spre apus, aveam deci lumină de zi, când apăru sub mine pe neașteptate și fără nici o teamă un urs castaniu, mer-gând spre hoit. Așteptai până când aplecă capul spre

măncare, ținti-i de data asta foarte bine și trăsei. Orbit de lumina flacărei dela gura țevei, nu văzui nimic la în-ceput, ci numai când ursul dispăru în pădure, am auzit trosnituri, un urlat puternic, apoi tăcere. Căzuse! asupra lucrului acesta nu mai încăpea nici o îndoială. Briga-dierul șef spuse că atunci când am tras, ursul a căzut

în foc, apoi s'a ridicat plecând în fugă. Chestiunea era deci sfârșită. Ce era de făcut însă cu ursul negru care venise noaptea trecută și care dealtfel era și mai mare de cât cel castaniu. Nu ne rămase altceva de făcut de cât să răbdăm încă odată toată noaptea în observator. Întâi putea să vină la hoit ursul negru, apoi lupi, pe care-i simțeam pretutindeni. Noaptea trecu însă complet liniștită, numai o vulpe trecu de câteva ori peste poiană ca o umbră cenușie.

Când se făcu ziuă, coborâm din observator găsind ursul mort sub un brad la 50 de pași de locul unde fusese lovit. Era un urs castaniu deschis, de mărime mijlocie cu un guler alb.

„Asta e hoțul!“ — strigă Simon cu bucurie, chemat fiind împreună cu alți patru ciobani, să ne ajute să scoatem la lumină corpul greu al ursului. — „Vitele noastre intraseră în desiş pentru a se apăra de tăuni și noi tocmai ne pornisem să le scoatem afară, când ursul acesta se repezi la o vacă albă și vroia s'o dea jos. Strigarăm din răspuțeri la urs, care speriat de gura noastră lăsă vita dar numai decât apucă de gât o altă vacă vânată care trecea și-i mușcă beregata cu colți. Dădurăm să gonim fiara cu câinii, dar ea ne atacă, încât câinii cu coada între picioare fugiră care nctro, dar și noi șterserăm putina. B ne că-l văd aci, acum nu ne mai mânăncă el vacile“ adaugă el mulțumit.

Iacob și cu mine ne tot gândeam ce să se fi întâmplat cu ursul negru. Nu s'a mai auzit vorbind de vre-o stricăciune făcută de el și nici n'a mai putut fi găsit în acele păduri dese. Să sperăm că a rămas sănătos și ne va bucura la anul cu blana sa neagră corb care va fi neapărat foarte frumoasă.

După aceste două nopți călduțe și frumoase de vară, urmă o dimineață ploioasă, după care începu o zi pâlcoasă și apăsătoare. Zăcea peste întregul ținut o atmosferă neliniștitor de încărcată.

După ce ne luarăm rămas bun dela Simion, care rămăsese de data această fără nici o grije, brigadierul șef, un paznic și eu, plecarăm spre un alt munte pentru a ne urca în alte 2 observatoare nou construite. După un marș de o zi întreagă, ajunserăm pe un cer cam înourat, în muntele respectiv și tocmai ne apucasem să măturăm cu crăci de brad, o colibă de lucrători, când se auzi de sub noi uruitul înfuriat al tunetului. Pălcuri galbene-cenușii de nouri se adunară amenințător și aruncau din când în când felugere scânteietoare. Tot mai întunecat și mai neliniștitor, mi se pare situația, până când începu o furtună teribilă cu o violență ne mai pomenită, care se mărea neconținut de părea că s'au deslănțuit înfuriate toate elementele naturii.

Sgomotul grindinei pe acoperișul colibeii te înfiora, iar afară, după fiecare fulger și trăsnet urmau tunete îngrozitoare. Noi ne întinserăm pe jos, așteptând din clipă în clipă ca acoperișul — din fericire scund — să fie ridicat de pe colibă. O jumătate de oră teribilă, care ni se păru o veșnicie. După aceasta urmă o ploaie liniștită, în timp ce furtuna gonia mai departe peste munți și văi.

Cum am aflat mai târziu, această vreme rea, a fost pentru regiunea întreagă o catastrofală rupere de nori cu uragan și grindină, care a distrus sute de arbori în special brazi, pe care-i rupea ca pe niște chibrituri sau îi desrădăcina; circa 30 de case au fost desvelite și grindina a distrus porumburile și viile din regiune.

Dimineața următoare era răcoroasă și limpede, iar pădurea u lă leoarță. Coborâm în valea Lăpușnei, pentruca de acolo să urcăm în ținutul de lângă graniță, unde căutam un loc propice pentru construirea unei colibe de vânatoare. Neavând deci nici un adăpost

acolo, personalul a trebuit să amenajeze locul de popas la o stână din apropiere, iar între timp, brigadierul șef și cu mine urcarăm la un observator așezat în mijlocul unei tăeri de pădure.

Când seara coboară peste întreaga fire tăcerea ei sfântă, văzurăm — spre plăcuta noastră surprindere — nu mai puțin de 21 de cervidee, dintre care 14 cerbi cu coarne dela 8 - 18 ramuri, care se uscaseră la soare de udătura ploaiei din noaptea trecută și porneau acum în pădurea deasă de brad pentru a se feri de vântul rece de seară. Era o priveliște pe care n'am mai avut-o niciodată în Carpații noștri.

Seara într'un colț din stână dela marginea pădureii pe o saltea de cetină proaspătă mi se făcu un culcuș, mîncând o bucată de slănină la frigare, friptă la focul ce ardea descoperit în mijlocul stănei. Afară, de jur împrejur oile culcate rumegau în liniște. Când se întunecă și voiam tocmai să mă lungesc în colțul meu, începură câinii să latre. „Acesta e porcul cel bătrân, care vine mereu să râme seara pe poiana noastră, îl știm noi bine!“ Eu sării în sus, așezai ocheanu pe carabină, pentru a prinde mistrețul, pe care-l lătrau câinii, pe firele în cruce ale lunetei. Plecând însă dela foc, n'am văzut la început absolut nimic, iar până ce mă obișnuii puțin la întunericul, bătrânul dispăru în besnă, gonit de câini.

Obosit de marșurile forțate ce le făcusem, mă strecurai în sacul de dormit, iar somnul mă cuprinse curând. Să tot fi fost ora 2 dimineață, când întreaga turmă de oi se răspândi, învalmășindu-se, iar cele 8 sau 9 javre de câini începură să latre îngrozitor. „Lupii, lupii!“ strigau, cât îi țineau gura, ciobanii speriați din somn, iar brigadierul șef trase în aer un foc de armă, să sperie răpitoarele. Apoi câinii lătrară încă multă vreme, lucru care nu mă împiedecă însă să dorm zdravăn, cunoscând bine chestiunile și întâmplările de felul acestora la stâne.

Ziua următoare, urmele ne povestiră întâmplarea: 3 - 4 lupi au încercat să pătrundă la oi, au fost însă din vreme împiedecați de câinii vigilenți.

În cursul celor 4 zile am pățit și am văzut multe lucruri interesante. O întâmplare fericită, cum rareori se oferă vânătorului de munte. Chiar și pentru mine, care cutreer de 40 de ani codrii Carpaților, aceste evenimente s'au succedat întâmplător, atât de variat și bogate într'un interval foarte scurt, așa cum numai aici în virginitatea acestor munți cu pădurile lor nemărginite se mai poate vedea.

Pe când eram căpitan tânăr, am avut norocul, — fără să bănuiesc, că soarta mi-a hărăzit, să-mi dea conducerea terenurilor de vânatoare ale Coroanei românești — să cunosc pe administratorul terenurilor Curții Imperiale E. S. Contele Thun. Rugat de mine a dat ordinele necesare să fiu condus și inițiat, atât în parcul din Lainz, cât și la administrația teritoriilor de vânat ale Curții din Aspern Lobau. La Lobau, am avut ocazia să văd și piatra comemorativă în locul unde decedatul prinț moștenitor Franz Ferdinand a vânat al 1000-lea cerb.

Mai târziu ca maior, am vizitat Neuberg și Mürtzsteg având ocazia să iau parte la o vânatoare a personalului din administrația vânătorilor imperiale. La locul de întâlnire, care era cărciuma „La Vânătorul de capre negre“ din Niederalpel în apropiere de Mürtzsteg, am cunoscut în afară de administratorul forestier Uizner, pe organizatorul vânătoarei Dr. Grohmann, conducătorul vânătorilor Imperiale; pe vânătorul african și medicul Curții Dr. Sonnenthal din Mürtzsteg și pe Consilierul Coroanei

Sperlbauer. Cu ocazia acestei vânători au fost ucise câțiva cerbi și mai mulți țapi de capră neagră.

Fiind inițiat în organizațiunea vânătorilor imperiale, am urmărit cu deosebit interes povestirile D-lui Ing. Inspector Silvic Friedrich Lieder, care apărau cu continuitate, în revista „Informațiile Soc. de protecție a vânătorului“.

Mai târziu mi-a fost dat prin bunăvoință a D-rului Lutz Heck: vânător african, să mă pot iniția în situația ciegetică germană pe teritoriile Curții din Schorfhaide, sub conducerea Ing. Silvic Dr. Hausendorf, care foarte gentil mi-a arătat și muzeul de vânătoare imperial german din „Hubertusstock“, dându-mi toate explicațiunile necesare. — În locul acesta vreau să amintesc și de bătrânul brigadier șef Ernst Scholz dela Casa de vânătoare Schorfhaide, care a condus în automobil sau trăsura pe împăratul Wilhelm să vâneze mulți cerbi și care mi-a povestit toate detaliile acestor vânători.

Amintesc numai că cu ocazia unei astfel de vânători în automobil împăratul Wilhelm II a ucis 9 (nouă) cerbi în tovărășia bătrânului brigadier.

Pe vremea când eram încă copil, tatăl meu care era un excelent trăgător de alice și glonț, mi-a stimulat interesul pentru sportul tirului și astfel din pricina asta am fost trimis să urmez cursurile școlii de trageri ale armatei la Bruck a. d. Laita. Apoi d-nii Friedrich Leon și Peter Wernig din Klagenfurt mi-au dat lămuriri când am vizitat toate fabricile de arme din Ferlach. După aceea am vizitat fabrica de arme și munițiuni Manfred Weiss din insula Csepel - Budapesta, unde am asistat la încercările ce se făceau cu proiectile nou introduse în scopuri militare. Cunoștințele tehnice de tragere cași exercițiile cu glonț pe care le-am făcut atâta cu arma cât și cu pistolul, mi-a fost de mare folos la vânatul mare, atât pentru cel ce stă pe loc cât și pentru cel în mișcare, așa că se întâmpla foarte rar pe atunci ca glonțul meu să nu-și ajungă ținta.

Nici acum ca vânător bătrân nu slăbesc aceste carabine încercate cu cea mai mare precizie pe vremuri și în special pe cea Manlicher de 8 m/m cu 2,75 gr. pulbere și 15 gr. greutatea glonțului, cu care am împușcat cei 28 de uși ai mei, mulți mistreți și toți cerbii mari din Carpați. Precizia, dar în special marea presiune atmosferică pe care o desvoltă acest model militar de carabină, m'a făcut s'o îndrăgesc deși am și o carabină modernă pentru glonțul de mare viteză.

Cu toate acestea rămân fidel și vechilor mele carabine și Drilling-ul care are la țeava de glonț cal. 6.5, cartușul românesc, l-am purtat la toate vânătorile ce-am făcut în Europa Centrală, sus pe piscurile munților la capre negre, pe șesurile întinse la dropii, găște, și cocori, cași la sălbăticiunile de baltă și stuf ale Dunărei de jos.

Astăzi când trec în revistă trofeele, și citesc pe dosul tăblițelor datele ce însoțesc pe fiecare, se desfășoară în amintirea mea o viață de vânător și defilează în fața ochilor munții, oameni și țări multe.

E drept, că la bucuriile și succesele ce am avut în neobosita mea viață vânătoarească, se adaugă — așa cum se întâmplă pe lumea asta — invidia și răutatea omenească față de acela care îi întrece ca rezistență fizică și putere sufletească, neîngăduind vânătorului mai dibaci laurii ce-și cucerește.

În general, este surprinzător că se poate găsi printre cei ce se ocupă cu o îndeletnicire atât de nobilă, dar în special la vânătorii de munte, care se presupune că

sunt oameni întregi oțeliți și plini de energie, să găsești adese ori o atât de strâmtă și necavalerească, ca spre pildă *invidia* care este una din cele mai urâte.

Cel care nu se simte capabil să pună în mișcare propriul său corp trândav, acela cel puțin să îngăduiască semenului său mai agil, cel puțin succesele, pe care le-a avut prin sacrificii de bani și forță. La cafenea nu am văzut pe nimenea vânaud un cerb în perioada boucănitului, iar la masa de club, la joc de cărți nu se poate ucide o capră neagră.

Afară, colo sus în munți în mijlocul zăpezilor și gheturilor se poate vâna țapul de capră neagră și numai vânătorul perseverent poate vâna cerbul.

Slavă Doamnei, eu am fost un perseverent, care am preferat să hoinăresc printre stânci în aerul cu miros de brad și rășină, decât să stau în aerul stricat al cafenelelor bârfind și sfâșiindu-mi aproapele. Fiecare om are particularitățile lui. „Tot noi sălbătécii suntem oameni mai buni“ o expresie strălucită a poetului german Gottfried Seume.

Țintele de aramă bătute în patul armelor mele, sunt distincțiunile de o viață întreagă a unui vânător tenace. Aceste semne de onoare le-a adunat vânătorul decând era copil și până la o vârstă înaintată, în cuprinsul ținutului dintre Alpi Europei Centrale, Marea Neagră, din stepăle și pădurile Rusiei, cum și dela legendarul Bialovies și splendidele teritorii de vânat ale Germaniei, până în Bulgaria, România și Dobrogea.

Aceste insigne de onoare vânătoarească, când sunt de argint, aduc dovada că armele acestea au fost mânuite cu succes și de capete încoronate, aducându-le prin aceasta distincțiuni.

Timpurile s'au schimbat. Este departe vremea aceea, când în doi, l beri ca lupii codrului, cutreeram munții și pădurile din jurul Sibiului.

Cu o sumă derizorie de 6 - 12 - 40 de Florini, arendam complexe întregi de munți, pe când astăzi numai pentru o parte din ele se plătește o arendă de 100.000 de lei, un om și doi cai se putea găsi cu 1,20 Florini. Frumoase timpuri, cari au dispărut. De ar mai fi și astăzi posibil. Lupii, urșii, râșii, vulturii, prieteul Berger și cu mine, noi toți aveam acolo sus vânătoarea liberă. Noi vânam acolo conform vechiului cântec vânătoarească din Transilvania. Peste tot se găsea vânat, pe vremea când dormeam sub brazii bătrâni. Nu se știa încă de strîmna, care pustiește munții și pașiștile.

S'au dus de mult acele timpuri de vânătoare fericită. Răsbciul a strivit sub mâna lui aspră tot ce mai rămăsese. Ele nu vor mai reveni. Proprietarii vechilor teritorii de vânătoare s'au schimbat și proprietățile s'au micșorat. Marile exploatari forestiere și vântul au distrus vechile rezerve, în timp ce arenzile s'au ridicat la sume amețitoare.

Da, astfel se schimbă lucrurile! Pe bătrânul meu prieten de vânătoare îl acopere de mult țărână, iar eu poate nu mai sunt departe de ea.

Poate dincolo în veșnicile teritorii de vânătoare ne vom putea revedea. Atunci bătrâne „Demon al pădurilor“ ne vom povesti din nou amintirile, despre cerbul alb dela Cindrel și despre cel cu 20 de ramuri dela luzba; vom râde de istoria mistrețului capital din Rășinar, căruia fără să vrei, i-ai scos un ochi, pentru-ca eu să-l pot vâna cu trei luni în urmă cu atât mai ușor.

Dumnezeule! Ce frumoase vremuri, bătrâne! Nu vor mai reveni însă pentru nimeni, niciodată!

Fine.

DIEZELS NIEDERJAGD Ed. 14

de G. LEHRER

Inspector de vânătoare

Reputata casă de editură Paul Parey din Berlin S. W. 11 Hedemannstr. 28—29 ne trimite ediția 14-a din frumoasa lucrare DIEZELS NIEDERJAGD cu 615 pagini de text, 24 de planșe colorate și 242 de gravuri, după tablourile pictorilor K. Wagner, W. Arnold, I. Gehrts și O. Vollrath. Volumul tipărit pe hârtie de prima calitate și frumos legat, este maximum re perfecțiune în materie de artă grafică.

Această lucrare cinegetică costă 22 de mărci, un preț foarte redus, considerând calitățile ei științifice literare și grafice.

Înainte de a vorbi de conținutul acestei lucrări, trebuie să amintim în treacăt, că autorul ei Karl Emil Diezel, un mare vânător, naturalist și silvicultor, a scris această lucrare în anul 1849 ca urmare a primei sale lucrări apărută în 1921 : „Fragmente pentru iubitorii de vânătoare“. Diezel a fost autorul multor scrieri cinegetice care au apărut prin reviste periodice. Profundele sale cunoștințe teoretice, n'au exclus bogatele sale experiențe practice. La 80 de ani, Diezel spunea : „Vânez tot cu atâta ardoare ca și acum 50 de ani și trag tot atât de bine“.

Literat și poet, autorul a contopit toate aceste calități în splendida lucrare pe care o avem în față, reeditată și complectată în 1931 de către silvicultorul Ernst Kluge cu toate cunoștințele și teoriile cinegetice moderne.

Cele 17 capitole ale acestei lucrări monumentale, vorbesc despre : 1) Câinele de vânătoare ; 2) Căprioară ; 3) Epure ; 4) Lapin ; 5) Vulpe ; 6) Viezure ; 7) Pisica sălbatecă ; 8) Vidră ; 9) Răpitoarele păroase mici ; 10) Potârniche ; 11) Sitar ; 12) Porumbei sălbateci ; 13) Becațină ; 14) Rațe sălbatece ; 15) Gâște sălbatece ; 16) Pasări răpitoare ; 17) Arme și tehnica tirului.

Fiecare capitol cuprinde tot ce trebuie să știe vânătorul modern atât ca știință pură, cât și ca îndrumări practice de mare folos.

În primul capitol care vorbește despre câinii de vânătoare, arată ce se numește câine pur sânge, avantajele pe care le are și felul cum se apreciază această clasă. Intră apoi în detalii relative la caracteristicile raselor de câini, analizându-le atât din punctul de vedere al naturalistului și vânătorului, cât și din cel psihologic. Apoi vorbește despre evoluția pe care chinotehnica a dat-o raselor, prin concursuri și expoziții până s'a putut trasa o delimitare care să fixeze rasele câinilor de vânătoare de astăzi ; un punct prea interesant din acest capitol, care ar trebui neapărat cunoscut cel puțin de fiecare membru al Uniunii noastre.

Mai departe, capitolul tratează, bine înțeles, despre : 1) Câinele german de aret cu păr scurt, cu amănunțită caracterizare a tipului rasei descrisă în 16 puncte, procedând la fel pentru rasa derivată din acest câine, denumit câine de aret cu păr scurt de Weimar și cel de Württemberg. Trece apoi la descrierea câinilor cu păr lung și anume : Câinele de aret german cu păr lung și prepelicarul german (Wachtchund).

Vorbind în continuare de câinii cu păr aspru, începe cu câinele de aret german, cu păr țepos și subvarietățile sale, de cele 2 specii de griffoni apoi de

Pudelpointer și închee cu dictonul care s'ar traduce cam în sensul acesta :

Sângele este un suc

Ce te scoate din bucluc.

Trecând la dresajul câinilor de vânătoare, este de părere că natura are un mare rol, înzestrând pe câine cu aptitudini și calități care ușurează sau îngreuiază munca dresorului. Descrie pe larg temperamentul și modul de a proceda cu câinii tineri, vorbește în amănunte de metodele de dresaj de casă și pe teren, în peste 40 de pagini bine documentate.

Capitolul câinilor nu se termină însă aci, continuând cu descrierea și determinarea raselor de câini englezești, vorbește despre Pointer, Setter englez, Setter irlandez și setterul scoțian, cărora le evidențiază calitățile.

Analizează mai departe rasele de câini scotocitori adică Spanielul Springer și Cocker arătând importanța lor, la vânătorile din desisuri, la stuf și mărăcini.

Mai departe se vorbește despre limieri (copoi) și despre basseti cărora le dă o deosebită atențiune vorbind în multe pagini despre dresajul lor special. Urmează în fine grupa Foxterrierilor, cu care încheie cele 93 de pagini care formează primul interesant capitol al grandioasei lucrări.

Următorul capitol descrie în 50 de pagini căprioara, cu studii amănunțite anatomice, cu istoria ei naturală (vârsta, felul de viață, formarea coarnelor și recunoașterea urmelor). Arată metodele întrebunțate la vânătoarea ei, consacrand sfârșitul capitolului, ocrotirei.

Despre epure se vorbește în Dietzels Niederjagd cu amploare și multă cunoștință de cauză, lucru care nu este surprinzător, având în vedere studiile întinse ce s'au făcut în această materie.

Istoria naturală a epurei, felul cum se vânează și crotirea lui sunt cele 3 mari paragrafe ale capitolului.

Șasesprezece pagini sunt consacrate apoi lapinului, un vânat foarte interesant care ar trebui introdus și la noi în țară, tratând la paragraful vânătoarea lui, și despre metoda de vânătoare cu nevăstuica.

Următoarele 48 de pagini sunt consacrate vulpei, un capitol prea interesant pentru noi vânătorii, de oarece în genere este prea puțin cunoscut acest frumos și interesant vânat, de care se leagă atâtea credințe și fabule, de natură a ne face o idee greșită, care supune la persecuțiuni și urmăriri drastice pe șeful poliției sanitare al plaiurilor noastre. Nu trebuie să fie exterminare cuvântul de ordine când este vorba de vulpe, zice autorul acestei frumoase lucrări, ci trebuie să scoți cele mai mari satisfacții din diferitele proceduri de vânătoare, printre care o importanță mare se dă în această lucrare, vânătoarei cu țipătoarea. Tratează apoi la sfârșitul capitolului, procedeul de jupuire, întindere și conservare a blanei de vulpe, care având o mare importanță, merită toată atenția.

În capitolele următoare tratează în mod cât se poate de amplu și cu o proză atrăgătoare despre viezure, pisică sălbatecă și vidră, despre care vorbește foarte documentat făcând un istoric al ei pentru con-

dițiunile cinegetice din Germania, pentru a ne reda în chip magistral scene palpitate de vântoare la vânat de vidră cu câinii.

Despre răpitoarele mici ne vorbește cu aceeași frază plină de farmec, evidențiind cu atâta plasticitate săngeroasele de cui pe cât de mici de atât de istețele jefuitoare de suiburi, care sunt spaima vânătorului nostru util.

Jderul de stâncă și Jderul mare sau nobil, primul cu orificiul nărilor rotunde, al doilea avându-le lunguețe, sunt primele răpitoare în familia mustelinelor de care se vorbește, pentru a trece apoi la dihor și nevăstuică, neomițând nimic din ceea ce ar putea documenta pe vânător.

Aceste cunoștințe detaliate cuprind peste 300 de pagini, cam jumătate din această lucrare, pentru a continua în cele următoare cu vânatul aripat.

Potârnichea, vânatul care la noi a devenit atât de rar din pricina importanței mici pe care o dăm ocrotirii ei, ocupă locul de frunte în cartea lui Dietzel. Cu aceeași frumoasă sistemă, ca și în rasilul cărții, autorul clasează diferitele puncte: privire generală asupra acestei păsări, istoria ei naturală, vânătoarea și ocrotirea, toate acestea împănate cu descrieri instructive din practica sa, cu citate de text din diferiți autori reputați și ornitologi cu vază. Vorbește de legile de ocrotire din diferite părți ale lumii evidențiind diferențe feloșitoare.

La pagina 406 am întâlnit capitolul care vorbește despre sitar, pe care, după ce l-am citit, ne gândeam dacă n'ar fi nimerit să-l redăm în întregime în cuprinsul acestei recenzii. Satisfacția vânătoarească pe care o gustă fiecare dintre noi la vânătoare de sitari cu greu va fi întrecută de oricare alta. „Au venit sitarii!“ auzi zicând în perioada migrațiunii lor, iar în ochii adverăatului vânător, vezi strălucind bucuria așteptării unor plăceri pe care natura și sitarul, numai lui i-le poate da.

Cu toate acestea, cât de puțin este cunoscută această pasăre care ne bucură atât de mult. Cine poate deosebi spre exemplu femela de bărbat? Cine poate spune cu precizie felul cum se hrănește sitarul și cum își transportă puii când sunt în pericol? Sau cine poate spune ce vârstă poate atinge acest vânat și câtă vreme clocește, de asemenea câte ouă face?

Aceste chestiuni precum și multe altele, am constatat că nu ne sunt cunoscute decât de o mică parte din vânătorii atât de îndrăgostiți de aceste aripate.

Acestea sunt motivele care near fi determinat să introducem în cadrul acestei recenzii, un capitol întreg, tradus din volumul lui Dietzel.

Urmează apoi capitolele despre porumbeii sălbateci, becaține și rațe, care sunt tot atât de instructive, pe cât sunt de frumos și atrăgător scrise.

Nu trebuie să credem nici o clipă, că citind această carte, vom avea impresia pe care ne-o face un tratat științific, arid, fără viață și plin de formule. Din contra, vom găsi în această lucrare toate cunoștințele câștigate din viața unui vânător care știa să vadă, vom găsi povestiri captivante, în care știința pură nu face decât să afirme din când în când o constatare.

Vorbind despre rațe, găște și răpitoarele aripate, autorul încheie cu istoricul armelor de vânătoare și tirul lor.

Neapărat că în acest capitol, al armelor, autorul nu intră în detalii savante balistice, însă spune tot ce trebuie să știe un vânător foarte inițiat în materie. Dela materialele ce se întrebunțează în construcție, trece la descrierea țevelor, a mecanismului de închidere, al basculei, al patului și dimensionării lui, pentru a denumi și arăta diferitele sisteme de arme de vânătoare și carabine. Nu uită diferitele unelte și montaje; dă o extensiune destul de mare cartușelor de glonț și apoi a celor de alicie.

Vorbește în continuare de cătări și concordanța lor cu lunetele de tir pentru a încheia capitolul armelor cu modul de a se determina bătaia lor.

Termină lucrarea cu tehnica tirului, în care arată cum se ține o armă, precauțiunile de luat și în sfârșit modul cum se trage în vânat.

Este greu să dăm o idee exactă asupra acestei cărți, acelor care n'au văzut-o și nici nu putem stăruii îndeajuns față de cei ce au citit sau au văzut edițiile anterioare, s'o vadă și pe cea de a 14-a.

Mărturisim că am rămas complet mulțumiți de acest volum și-l recomandăm cu căldură tuturor vânătorilor care citesc limba germană. Nu numai că le va folosi în materie de învățăminte practice, dar le va înălța mentalitatea despre vânătoare și vor câștiga noi comori sufletești.

COMUNICĂRI ȘI PUBLICAȚIUNI

RECENZIE

Mamiferele României, Repartiția și Problemele lor Biografice-Economice, cu 23 clișee și 5 hărți. De Raul D. Călinescu, Doctor în Științe. Impr. Națională 1931.

Literatura noastră cinegetică s'a îmbogățit cu încă un volum, grație neobositului învățat D-l Raul Călinescu.

D-sa sistematizează și adaugă încă 55 de forme (specii și subspecii) la cele 40 de forme cunoscute, le clasează și precizează, trasând primele linii biogeografice.

În primul capitol autorul cataloghează cele 95 de forme, notând toate izvoarele de informațiuni și dă o importanță mare, din punct de vedere vânătoresc, tuturor speciilor de mamifere care au vre-o importanță din acest punct de vedere.

Capitolul II tratează despre „Mamifere mijlocii, stinse la noi în timpuri preistorice, istorice și recente“: Marmota alpină, de stepă, Castorul, Bourul, Zimbrul, Capra alpină, Saiga și Tapanul.

La Capitolul III vorbește despre „Cauzele împuținării migrației și dispariției speciilor din România“.

Cu aceeași metodă și precizie cu care autorul a lucrat în întregul său volum, ne expune cu o logică uimitoare tabloul jalnic al regresului pe care îl vedem și-l constatăm din ce în ce mai dureros, la vânatul nostru.

D-l Dr. Călinescu împarte în trei mari grupe, factorii care cauzează împuținarea și în consecință dispariția diferitelor specii în România. Acele trei grupe sunt: a) Factorii fizici 1) Vremea defavorabilă. 2) Schimbarea habitatului. 3) Schimbarea climatei. b) Factorii biologici. 1) Lipsa hranei. 2) Disproporția sexuală. 3) Consanguinitatea. 4) Bolile. 5) Răpitoarele. c) Factorii sociali umani. 1) Agricultură. 2) Silvicultură. 3) Creșterea vitelor. 4) Habitatul rural. 5) civilizația modernă. 6) Vânătorul inconștient. 7) Principiul cinegetice rău înțelese.

Termină lucrarea cu «considerațiuni biogeografice generale» capitol care clasifică într'un tablou zonalitatea și origina, diferitelor specii și subspecii din țara noastră.

Ca revistă cinegetică, «Revista Vânătorilor nu-și face numai o datorie prin publicarea acestei recenzii, dar mulțumește cu căldură autorului pentru această lucrare de mare și incontestabilă valoare. D-l Dr. Călinescu pune atâta căldură în examinarea laturii cinegetice din cartea sa, încât ne găsim în situația să-l distingem la rândul nostru, ca făcând parte din ordinul coloarei verzi al vânătorilor de elită și printre discipolii Sfântului Hubertus, ocrotitorul vânatului.

Recomandăm cu căldură această lucrare care trebuie să fie în biblioteca fiecărui vânător. Se poate găsi la principalele librării sau la autor, Facultatea de Științe din București.

RED.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Serviciul Vânătoarei

PUBLICAȚIUNE

Prin Decizia Ministerială 4207/931, se interzice împușcarea oricărui fel de vânat, până la 1 Febr. 1932, pe terenurile din cuprinsul Com. Lița, Jud. Turda.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Serviciul Vânătoarei

PUBLICAȚIUNE

Prin Decizia Ministerială 47037/931, se interzice împușcarea vânatului util, până la 1 Mai 1933, pe teritoriul Comunelor: Guttenbrunn, Traunau, Schöndorf, Engelsbrunn, Wiesenheid, Crucești și Șagul din Județul Arad.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Serviciul Vânătoarei

PUBLICAȚIUNE

Prin decizia Ministerială Nr. 72054/931 s'au aplicat, pentru anul 1931, următoarele restricțiuni de vânătoare pe teritoriul județelor:

C.-Lung, Cernăuți, Rădăuți, Storojineț și Suceava.
Potârnichele nu se pot vâna în tot cursul anului.
Cerbii se pot vâna dela 1 Aug. până la 30 Oct.
Țapii „ „ „ „ 1 Mai „ „ „ „
Autorizațiile pentru împușcarea cerbilor și țapilor vor fi eliberate de către D-nul Philipovici, inspectorul regiunii XI de vânătoare.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Serviciul Vânătoarei

PUBLICAȚIUNE

Prin Decizia Ministerială 43008/930, s'a oprit vânătoarea epurilor, potârnichele și dropiile, până la 1 Februarie 1932, pe terenurile Comunei Baba Ana, Cireșeanu, Schiopoaia, Amaru, Dulbanu din Județul Buzău, și Conduratu Județul Prahova.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Serviciul Vânătoarei

PUBLICAȚIUNE

Prin Decizia Ministerială No. 38763/931, se aplică art. 35 din legea pentru protecția vânatului pe teritoriul județului Vlașca, urmând ca, transportarea, vinderea și cumpărarea vânatului să se facă numai cu certificat de proveniență.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Serviciul Vânătoarei

PUBLICAȚIUNE

Prin Deciziunea Ministerială No. 14233/931, se interzice pe timp de 2 ani, împușcarea epurilor, pe terenurile comunelor: Birchiș, Lălașinț, Bruznic și Zabalț din Județul Severin.
No. 588/931.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Serviciul Vânătoarei

Domnului Președinte al U. G. V. R., București

Avem onoarea a vă face cunoscut că, prin Deciziunea Ministerială No. 6705/931, dată asupra avizului Consiliului permanent al vânătoarei în ședința din 12 Mai a. c. se revine asupra Deciziei Ministerială No. 15535/930 prin care Societatea de vânătoare «Cerbul» din Comuna Maglavit, Județul Dolj, fusese desființată.

Vă rugăm a lua notă.

Ministru (ss) G. I. Ruscescu

Șeful Serv. Vânătoarei

Director General (ss) Anton Pădureanu

No. 595/931.

Copie după Deciziunea Ministerială dela Jurnal No. 7338/931

DECIZIUNE

Noi Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Având în vedere că în conformitate cu art. 36 din Legea pentru protecția vânatului combinată cu art. 5, 14 și următorii din legea pentru portul și vânzarea armelor, oricine voește să vâneze pe un teren, asupra căruia are dreptul sau permisiunea de a vâna, trebuie să poseadă permisul de vânătoare pe anul în curs și permisul de a purta armă.

Având în vedere că dela obligațiunea de a poseda permis de vânătoare, art. 39 din legea pentru protecția vânatului exceptează persoanele însărcinate cu ocrotirea vânatului și cu paza terenurilor de vânătoare, dar numai când vâneză din ordinul stăpânului lor și pe terenul de vânătoare cu paza căruia au fost însărcinați și că este în interesul bunei aplicațiuni a legii

și a ocrotirii vânatului să se lămurească limita excepțiunilor de sub art. 39 L. V. și senzul dispozițiunilor acestui text.

DECIDEM:

Art. 1.— a) Paznicii privați de vânătoare (angajați cu plată) recunoscuți de către acest Minister în baza legii și pe baza propunerilor ce i se fac de către proprietari și arendași ai terenurilor de vânătoare, numai atunci când vâneză din ordinul stăpânului lor și numai pe terenul de vânătoare cu paza căruia au fost însărcinați. Ei nu pot însă vâna de cât în limita autorizațiunei ce au căpătat dela stăpân, un anumit vânat prevăzut în autorizație și numai în folosul stăpânului.

Acești paznici privați de vânătoare trebuie să posedă asupra lor certificatul doveditor că au depus jurământul de paznic și permisul de port armă liberat de Ministerul de Interne prin Prefectura respectivă.

b) Paznicii publici de vânătoare nu pot vâna decât în condițiunile prevăzute de lege și dispozițiunile Ministeriale, cu obligațiunea de a poseda permis de port armă și de vânătoare și numai pe terenul de vânătoare asupra căruia au dreptul sau permisiunea scrisă din partea proprietarului de a vâna, conform art. 6 din legea vânatului.

Paznicii publici de vânătoare nu sunt exceptați dela obligațiunile impuse oricărui vânător și lor nu li se aplică art. 39 din legea vânatului.

Art. 2.— Șeful Serviciului vânătoarei este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Data azi 18 Mai 1931.

Ministru Agriculturii și Domeniilor
(ss) I. C. Teodorescu

Primăria comunei Munar, Jud. Timiș-Torontal

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE

Se aduce la cunoștința generală, că în conformitate cu dispozițiunile art. 8—14 din legea pentru protecția vânatului și reglementul vânătoarei publice, că dreptul de vânat al comunei Munar din Jud. Timiș-Torontal de pe terenurile aparținătoare acestei comune în suprafață de 3400 jughere cadastrale se va arenda prin licitație publică pe timp de 6 ani cu începere dela 1 August 1931 până la 30 Iulie 1937, care licitație va avea loc în ziua de 17 Iulie 1931 la orele 10 a. m. în localul primăriei comunei Munar.

Prețul de strigare este de 15.000 lei. Licitația se va ține în conformitate cu art. 88—110 din legea contabilității publice. Licitația va fi orală. Vadiu 10%.

Condițiunile se pot vedea zilnic la primărie între orele ocoase.

Munar, 8 Mai 1931.

Primar, Flori

No. 110/931.

Primăria Comunei Beregsăul mic, Județul Timiș-Torontal

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE

Se aduce la cunoștința generală, că potrivit hotărârii No. 21/931 al consiliului comunal, în ziua de 7 Iulie 1931 la ora 9, în localul primăriei se va arenda pe timp de 2 ani, adică până la 1 August 1933, dreptul de vânat pe teren de circa 60 jug. expropriate prin Ref. agr. în hotarul acestei comuni. Prețul de strigare este Lei 700. Condițiunile de licitație sunt cele prevăzute în legea pentru protecția vânatului și în legea de contabilitate publică.

Beregsăulmic 5 Mai 1931.

Notar (ss) Eugen Sütöy

Primar (ss) Mihai Arsin

No. 476/1931.

Primăria comunei Bencecul de sus, Județul Timiș-Torontal

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE

Primăria comunei Bencecul de sus publică o nouă licitație publică orală cu termen scurt de 15 zile pe ziua de 24 Iunie 1931 ora 10 când în localul primăriei se dă în arenda pe timp de 3 ani dreptul de vânat de pe 219 jugăre.

Condițiunile se pot vedea în biroul notarial.

1931, Mai 16.

No. 280/931.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință că dreptul de vânat al comunelor, Milcoveni, Berliște, Rusova-veche și Rusova-nouă se esarendează pe calea licitației pe timp de 6 ani începând cu 1 Octombrie 1931 până la 15 Septembrie 1937.

Prețul strigării este:

Milcoveni: 70 Lei.

Berliște: 5000 Lei.

Rusova-veche: 500 Lei.

Rusova-nouă: 800 Lei.

Licitația se va ține în localul primăriei și anume:
 În comuna Milcoveni la 21 Iulie 1931 ora 10 a. m., Berliște
 ora 16 p. m., Rusova-veche la 20 Iulie 1931 ora 15 și în fine la
 Rusova-nouă la ora 10 a. m.
 Condițiunile de licitație se pot vedea la oficiul notarial din
 Berliște.
 Berliște, 6 Mai 1931.
 N1. 667/931.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 7 Iunie 1931,
 se va ține licitație publică orală pentru darea în arenda dreptu-
 lui de vânat a comunelor Gold, Slatioara și Strâmtura pe timp
 de 5 ani.

Licitația se va ține în Comuna Strâmtura în ziua de 7 Iunie
 1931 ora 10 a. m. cu prețul de strigare 300 lei.

În ziua de 7 Iunie în comuna Gold ora 15 d. a. 1931 cu pre-
 țul de strigare lei 200, și în comuna Slătioara în ziua de 7
 Iunie a. c. ora 17 d. m. cu prețul de strigare 200 lei.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu art. 88—110 din
 Legea asupra contabilității publice.

În cazul amintit de art. 12 al legii vânatului altă licitație se
 va ține la 14 Iunie 1931.

Jud. Maramureș, Stramtura 29 Aprilie 1931.
 No. 416/931.

Primăria comunei Mănăstur. — (p asa Vinga) Timiș

PUBLICAȚIE DE LICITAȚIE

În conformitate cu art. 8—14 din legea pentru protecția vâ-
 natului și regulamentul vânătoarei se aduce la cunoștința
 publică că dreptul de vânat al comunei Mănăstur, se va da în
 arendă prin licitație publică pe timp de 3 ani. — Ziua licitării
 va fi la 2 Iunie 1931 orele 15 în comuna Mănăstur în localul
 primăriei.

Prețul de strigare este de 500 lei.

Doritorii de licitație sunt obligați a prezenta autorizația pres-
 crisă în art. 13 din legea vânatului.

Condițiunile de licitație se vor vedea la primărie

Licitația se va ține în conformitate cu art. 72—83 din legea
 contabilității publice.

Mănăstur 1931 Mai 27.

543/1931 — adm.

Prefectura Județului Tecuci

ANUNȚ

Se aduce la cunoștința amatorilor că licitația acestei Prefec-
 turi despre care tratează publicațiunea Nr. 3700/931, inserată în
 Monitorul Oficial Nr. 110 din 14 Mai 1931 pag. 6182, a cărui
 termen a fost astăzi, este amânată penru ziua de 6 Iulie 1931,
 la orele 10, în condițiunile specificate în menționata publicațiune.

1931, Iunie 9.

Nr. 3700.

SOCIETATEA DE DARE LA SEMN „BUCUREȘTI“

Rezultatul tragerilor la porumbi dela 16—24 Mai 1931.

16 Mai 1931. — Premiul Ministerului de agricultură și domenii

Serviciul vânătoarei.

1 porumbel, 27 metri.

Premiul I	d. Louis Noël	6/6 porumbi
" II	d. G. A. Plangino	5/6 "
" III	d. C. Caragea	4/5 "
	d. N. Săulescu	4/5 "
	d. Marin Butculescu	4/5 "

17 Mai 1931. — Premiul „George Lakeman“.

1 porumbel, handicap.

Premiul I	d. Dan Noica	1/11 porumbi
" II	d. Alex. Bonachi	10/11 "
" III	d. G. A. Plagmo	7/8 "

18 Mai 1931. — Premiul „Regele Ferdinand“ (challenge cup).

Campionatul Național al României.

25 porumbi, 27 metri.

Premiul I	d. Em. G. Stroici (cupa)	25/25
" II	d. Const. A. Caragea	21/25
" III	d. Marin Butculescu	20/25

18 Mai 1931. — Premiul Fabricii de Cartușe din România.

5 porumbi, handicap.

Premiul I	d. G. A. Plagmo și Const. A. Caragea	5/5 por.
" II		
" III	d. Dan Noica	7/8 "

19 Mai 1931. — Premiul „George A. Plagmo“

1 porumbel, handicap.

Premiul I	d. Const. A. Caragea	2/2 porumbi
" II	d. Louis Noël	1/2 "
" III	d. Dan Noica	0/1 "
	d. Em. G. Stroici	0/1 "
	d. Marin Buculescu	0/1 "

19 Mai 1931. — Premiul „Nic. Al. Lahovary“

1 porumbel, 26 metri.

Premiul I	d. Em. G. Stroici	7/7 porumbi
" II	d. Marin Buculescu	6/7 "
" III	d. Dan Noica	3/4 "

19 Mai 1931. — Premiul „Const. A. Caragea“.

1 porumbel, serie 24, 26¹, 29 metri.

Premiul I	d. Louis Noël	2/2 porumbi
" II	d. Em. G. Stroici	4/6 "
" III	d. Alex. Bonachi	3/5 "

20 Mai 1931. — Premiul „Em. G. Stroici“ Grup.

5 porumbi. Doamne 24 m., Domni 28 m.

Premiul I	{ D-na Aglaia Basilescu d. Const. A. Caragea	{ 8/12 porumbi
Premiul II	{ D-șoara Georgetta Lakeman d. Dan Noica	{ 7/12 "
Premiul III	{ Doamna Berindei d. Louis Noël	{ 5/10 "

22 Mai 1931. — „Prix des Dames“ oferit de d. Louis Noel.

5 porumbi, 25 metri.

Premiul I	Doamna Aglaia Basilescu	5/8 porumbi
" II	D-șoara Georgetta Lakeman	4/8 "
" III	Doamna Berindei	1/6 "

22 Mai 1931. — Premiul „William Gould Brokow“

(Challenge cup 2 ani)

12 porumbi, 26 metri.

Premiul I d. Const. A. Caragea 27/29, câștigător definitiv a
 cupei.

" II	d. Em. Stroici	26/29
" III	d. Leon Naica	26/29

24 Mai 1931 Premiul „Tennis Club Român“.

1 porumbel, handicap.

Premiul I	d. N. Săulescu	26/27 porumbi
" II	d. Dan Noica	24/27 "
" III	d. Louis Noël	18/21 "

« C E R B U L »

Societatea Vânătorilor și Pescarilor Gorjeni din Tg -Jiu.

Lista membrilor Societății: C. Poenaru, F. Denghel, Filip
 Georgescu, Nicu Ploștenaru, Groroiu Alberti, Simion Prejbeanu,
 Gh. Dibernardo, Ion Dibernardo, Dumitru Moldoveanu, Con-
 stantin Carianu, Nicolae Corlan, Mihail Miss, Mihail L. Al-
 bulescu, I. Brailescu, Gr. Holtopan C. G. Brânzan, Vasile Ciu-
 cur Popescu, Toma Măruță, Gh. Enășescu, Gr. Gr. Horhoianu,
 Petre Iacovăț, Aurel Comoroschi, Ion I. Norocea, C. Stăncioiu
 Răbu, Gh. Avram, Ion M. Schintee, Marian Popescu, Gh. C.
 Lupu, Toropu Petre, Ion Greere, Dumitru G. Ologu, Ion Mu-
 rărețu, Ion Olaru, Alexandru I. Măruță, Toma P. Nedu, Nico-
 lae I. Bădiță, Gh. Tătărescu, D. Ungureanu, Nic. N. Ofet, Pa-
 vel Golotescu, Dumitru G. Solea, Vasile A. Jitea, Gr. C. Ivă-
 nescu, Căpitan Prișcu, I. Drăgănescu, Ion Ispășescu, I. R. Puiu.
 I. C. V. Sglobu, Vasile Lustopodu, Dumitru M. Buză, C. Stroe,
 C. Deconeci, Septimiu Gheorghiu, G. D. Militaru, C. I. Z.
 Spineanu, C. I. Fuiorea, Dochin Nedu, Gh. I. Cioroabea, Ion
 Modalena, Ion Ungureanu, Ion G. Borbonie, Ion B. Oită C.
 Bolgun, Vasile Aribosoiu, I. V. Crucescu, C. Pacoste, Har. Dia-
 conescu, Nic. N. Ciocăzan, Ion Manolescu, Bela Kontzi, Vasile M.
 Niță, Dumitru Mogoșanu, Lupu Constantin, Ilie Rădoi, Ion I.
 Ruxanda, Ion G. Ionescu, Nic. C. Tofolete, C. D. Nuță, Teo-
 dor Aratt, Ion Buligă, Vasiliu C. Bădescu, Ion Toropu, Dante
 Dinago, Gh. Stancu, Ion N. Diaconescu, Vasile Boninga, P. P.
 Iacovăț, C. Butoi, Al. B. Duță, C. Pistol, Eugenie Schintee, Va-
 sile P. Cârstoiu, Gr. Bărbulescu, Ion D. G. Barzan, Ion I. Bo-
 rogă, Ion I. Voichiță, Vasile G. Pop-scu Gh. Ungureanu, C.
 Bobaianu, Nic. G. Angelescu, Dr. Al. Pogonaj, Mihail Tellea.

Societatea Vânătorilor «Diana»

din Tg. Mureș

În ziua de 26 Martie 1931, s'a ținut Adunarea Generală a susnumitei Societăți. Prezenți Dl Victor Maior președinte, Max Teban secretar, Dr. Man Emil juriconsult, Osvath Carol maestru de vânătoare, Dobrovan Ioan casier, Dr. Florian Ioan, Dr. Ieremia Ștefan, Dr. Man Alex. Anastasiu Emil, Cpt. Rata Emil și Reter Liviu consilieri, Boros Victor, Tătar Victor, Tărnăveanu Ale. Cenzori; și următorii membrii activi: Becsey F., Berach Fabias. Borbath Vilhelm. Cioran Șerban, Ciurezu Anton, Cpt. Cozma Iuliu, Dr. Földesi Gheorghe, Grossmann Bruno, Illyes Iosif, Ioan Const. Langa Tertulia, Maior Laurian, Dr. Mathe Ioan, Dr. Mico Carol, Molnar Adalbert, Pop Alexandru, Pop Cornel, Maior Stănoiu, Dr. Stoina Petru, Szemanyi Ludovic, Tolvay Francisc, Urzică Al-tru, Vaida Ioan, Vaszko Stef, Vaida Virgil, Lt. Rotărescu Al., Ghițulescu C-tin Zongor Paul și Maior Ionescu Romulus.

D-l Președinte deschide ședința și dă cuvântul D-lui Secretar care citește darea de seamă și bugetul care se rezumă la următoarele cifre:

ACTIV

Creanțe neincasate pe 1929—30	20.000
Cotizații anuale	105.600
Total Lei	125.600

PASIV

Arenzi	45.000
Impozite	6.000
Achiziționări de terenuri	4.000
Salarii paznici	46.000
Hrana Vânătorului	2.000
Premii	3.000
Cotizația p. Uniune	2.000
Imprimate și speze postale	7.000
Concursuri, fond de rezervă și deschidere de credite	5.800
Onorarii	4.000
Total Lei	125.600

Societatea dispune de un fond de rezervă de 74.000 Lei. Numărul membrilor 90, care este limita maximă.

Societatea de Vânătoare «Dropia»

Com. Ulmu, Jud. Ialomița

La 1 Februarie 1931 s'a ținut Adunarea Generală a sus zisei societăți sub președinția D-lui V. Dobrescu asistat de D-nii Secretar Gh. Pădureanu, Anghel Ionță și Niță T. Anghel desenați de adunare.

D-l Președinte citește darea de seamă a societății pe 1930 și D-l Ionță Vasilescu cenzor, citește raportul.

Societatea se compune din 40 membrii și are o suprafață de 12.550 Ha. de teren de vânătoare. Veniturile Societății în cursul anului trecut au fost de Lei 22.496 iar cheltuielile au fost de Lei 22.432 deci cu un sold în casă de Lei 64. Se constată apoi înființarea unui muzeu de vânătoare al societății. După mai multe chestiuni de ordin administrativ care se discută, se aprobă de adunare toate punctele trecute în ordinea de zi. Consiliul de Administrație se compune din următorii domnii:

1. Vasile G. Dobrescu	6. Niță Anghel
2. Gheorghe Păduraru	7. Ion Ghiță
3. Marin V. Niță	8. Ion Mihai
4. Anghel I. Dobre	9. Gh. N. Filip
5. Ionță Vasilescu.	

Cenzori: Florea Ionță, Neculae Comnea, C-tin Nistorescu. Maestru de vânătoare Ghiță Filip.

După mulțumirile adresate de D-l Președinte, Adunarea Generală s'a sfârșit.

Societatea de vânătoare «MOARDEȘ ȘI JUR», jud. T.-Mare.

Lista membrilor Societății: Haner Samoil, Șerban Vasile, Roth Ioan, Frank George, Reinerth Andrei, Schwarz Ioan, Muller Simon, Muntean Ioan, Boier Ioan, Crăciun Gligor, Pușcaș Ioan, Albu Ioan, Bielz Mihail, Pelger Ioan, Aron Romul.

«VULTURUL»

Societatea vânătorilor din com. Bocea Montană, jud. Caraș.

Lista membrilor Societății: Di Iritrie Serafin președinte, Burelean Ion secretar. Membrii: Andraș Eremia, Alexa Balatescu, Baranec Carol, Mihai Mihali, Djeska Iosef, Djeska Terent, Maraschej Rudi, Maraschej Andrei, Meril Arpad, Dr. Cornel Detricu, Risticu Milan, Risticu Bela, Scheirich Tivador, Schrich Bela Dr. Welicsek Stanislav, Vermeșan Remus, Res Petru, Gârboiu Ion, Gaspar Ionel, Gârbov Demetru, Brebena Gheorghe, Manciu Cornel, Dr. Greban Victor, Dr. Goldner Eugen, Cezar Cornel, Stancovici Dănilă, Hammer Robert.

„VULTURUL”

Societate de vânătoare din Turnu-Măgurele.

În Adunare Generală s'a procedat la o întreagă remaniere al comitetului de conducere al Societății alegând:

Președinte d-l Take Slăvescu proprietar și avocat; vice președinte d. Iosif I. Petrescu; casier d. Anghel Nițulescu; secretar d. Parasciv Ignat grefier.

Membrii: d-nii Stelian Iordănescu avocat, Grigore Popa secretar al Liceului, Florea Popescu sub diriginte al oficiului poștal, Ghiță Dinculescu funcționar, Nicu Bărbulescu dentist, Benone Georgescu proprietar, Vasile Georgescu proprietar, Alexandru Petrescu agricultor, Florea Neacșu agricultor.

Cenzori: d-nii Ion Gigeanu pensionar, Stancu Joachim pensionar, Plut. Anghel Barbăroșie.

2) Se împuternicește noul comitet, a lua în primire de la fostul casier d-l Cornocă Dorcescu, fondul, scriptele și actele justificative ale Societății.

3. Indată ce se va lua în primire fondul și scriptele se va aduce la curent toate obligațiunile și îndatoririle către Stat și Uniune.

Cei cari nu plătesc cotizația până la 1 Mai vor fi excluși din Societate.

4) De asemenea se vor exclude din Societate toți aceia cari nu se vor conforma ordinului Minist. Agric. Direcțiunea Vânătoarei No. 47055,931 cari nu-și vor prezenta permisul de vânătoare pe anul curent, cel mai târziu până la data de 15 Iulie a. c.

5) Se va ruga «Uniunea» ca să intervie la locul în drept, să nu se mai elibereze pulberea de vânat decât pe baza permisului de vânătoare pe a. c., de oarece regia eliberează pulberea pe baza permisului de posedat arma, care adesea ori este numai pentru revolver.

6) Vor fi excluși din Societate vânătorii cari vor fi dovediți că vând iepurii și își formează meserie din vânătoare.

Reviste apărute: Am primit la redacție No. 1 și 2. anul I, din Revista Pădurilor Fondului Bisericesc ort. rom. al Bucovinei, tipărit la Rădăuți.

IMPORTANT

Se reamintește Domniilor Membrii ai Uniunii precum și Societăților de Vânătoare recunoscute, din întreaga țară, hotărârea luată de Adunarea Generală dela 9 Mai 1931, că sunt rugați ca cel mai târziu până la 1 Septembrie cor. să trimită Secretariatului General al Uniunii, propunerile ce ar avea de făcut pentru modificări de adus la Legea Vânătorului și la Statutele Uniunii. Deasemenea se vor trimite și orice alte chestiuni privind organizația instituției noastre.

La corespondențele ce se adresează Uniunii sau Revistei Vânătorilor, rugăm anexarea mărcilor de răspuns. Când se trimite publicațiunii din partea Primăriilor, corespondențe din partea Societăților de vânătoare sau din partea membrilor, să se arate adresa exactă: Comuna, Strada și în special Județul care se omite în mod curent.

MICA PUBLICITATE

Griffoni Korthal's pur sânge cu pedigree inmatriculat, vârstă peste două luni, de vânzare. Adresați mărci răspuns: Cpt. Călugăru, Cluj, Victoriei 27. Tot acolo un pointer 4 luni.

Cumpăr căfel mascul Setter Gorgon sau alta specie de Setter, sau un pointer englez, imediat după încercare. Adresați farmacist Ioan Giurgiu, Ivesți Jud. Tecuci.

ORICE PUBLICAȚIE TREBUE SĂ NE SOSEASCA CEL PUȚIN PÂNĂ LA 15 ALE LUNEI, PENTRU A PUTEA APARE

ÎN NUMARUL LUNEI VIITOARE AL REVISTEI. — NU SE ÎNAPOIAZĂ NICI UN FEL DE MANUSCRIS.

PUBLICAȚIILE OFICIALE SE PLĂTESC CU ANTICIPAȚIE SOCOTITE CU 3 LEI CUVANTUL.

**Vă puteți încărca singuri cartușele D-v cu pulbere
fără fum!**

dacă vă procurați mașina de încărcat pulbere, foarte ușor
de manipulat, model:

Köln-Rottweil

modificată de noi și care nu costă decât

500 de Lei

**Cartușele de vânatoare încărcate cu această
mașină, costă foarte puțin**

Recomandăm totodată Drillinguri foarte puțin uzate, începând
dela **5.500 Lei.**

O armă mixtă sistem Bock cal. 16/9.3×74 cu armare automată, tir supe-
rior, lunetă Hensold 3× cu **Lei 11.000.**

Waffen-Loesche, Magdeburg, Kölnerstr. 13

Casă de frunte în materie de arme de vânatoare, sport, apărare, p. munițiuni, rechizite de vânatoare și sport.

Reuniunea Română a Prăsititorilor de Câini

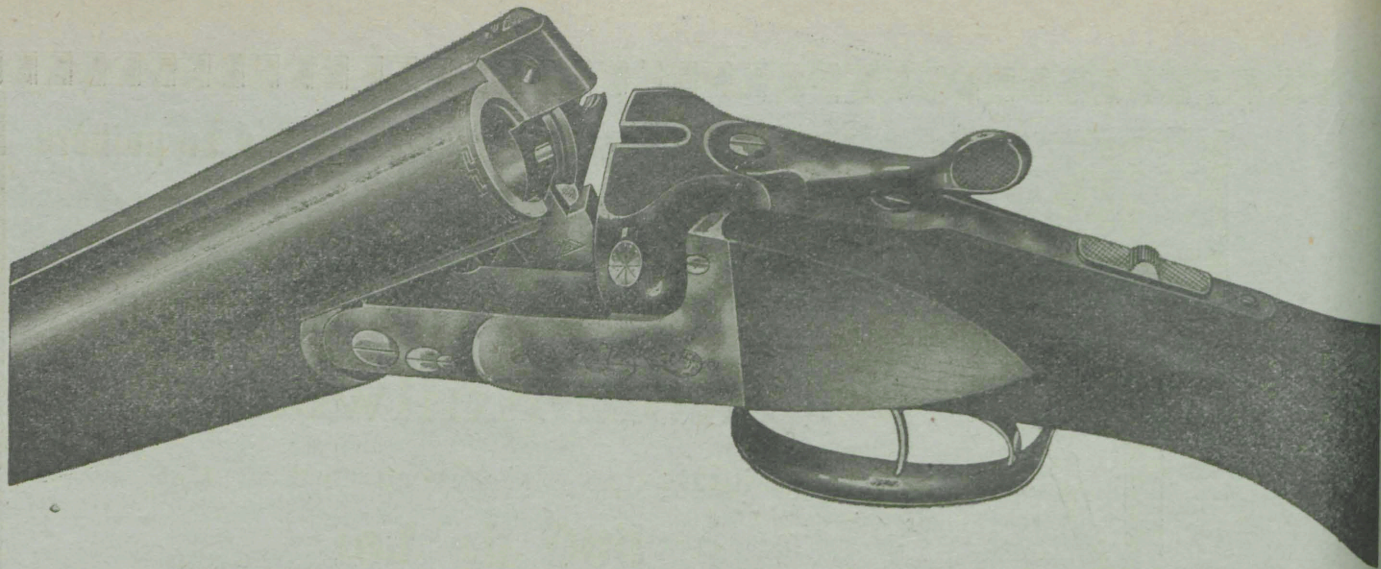
Sediul: CLUJ — CALEA VICTORIEI No. 27, Etaj II

Aduce la cunoștința celor interesați că le stă la dis-
poziție în orice chestiune Chinologică și Chino-technică.
Mijlocește **GATUIT** cumpărări de câini, dar numai
de rasă cu pedigree. Ține registrele matricole oficiale
pe toată țara, pentru toate rasele de câini, pedigreeurile
emise de noi fiind recunoscute ca sigure oficiale în
străinătate.

**UNIUNEA CHINOLOGICA CEHOSLOVACA
(C. K. U.)**

Președinte, Cpt. retr. FELIX WERLIK, BRNO, KESSELSCHMIEDGASSE 10

având contract de reciprocitate cu R. R. P. C. stă la dispoziția membrilor reuniunii
în orice chestiune chinologică. A se adresa prin R. R. P. C. Contractul se poate
vedea în No. 10 și 11, 1930 al Revistei Vânătorilor. La orice corespondență
adresați mărci de răspuns.

Modelul „Astora“

noua armă de vânătoare cu armare automată

System Anson & Deeley!

Tir Superior

Construcție elegantă și maniabilă

Bine echilibrată

Forme frumoase și gravuri pline de gust

Material ales cu îngrijire și controlat în laboratoarele proprii

Precizie în construcție

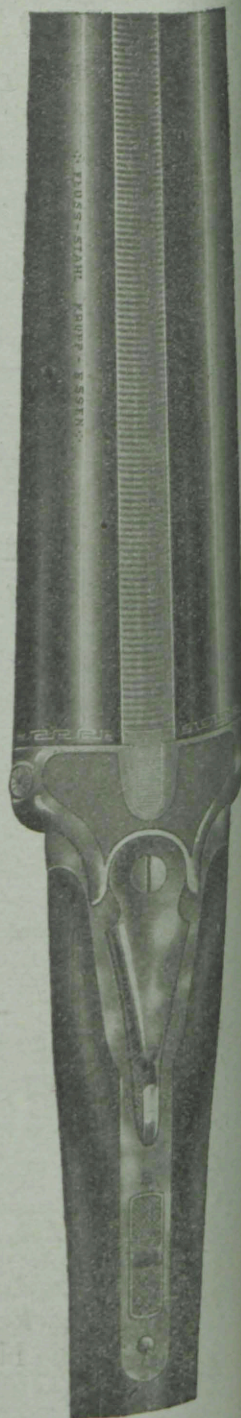
Preț scăzut.

Se poate livra în următoarele modele:

- a) Armă cu 2 țevi lisse, cal. 12 sau 16;
- b) Armă mixtă. Țeava de alicie, cal. 12 sau 16.
Țeava de Glonț, cal. 8×57 I.R., sau 9.3×72 normal;
- c) Armă cu 2 țevi lisse, cal. 12 sau 16, având și o a doua pereche de țevi mixte de schimb, cal. 12 sau 16/8×57 I. R., sau 9,3×72 normale.

Imprimarele gratuit

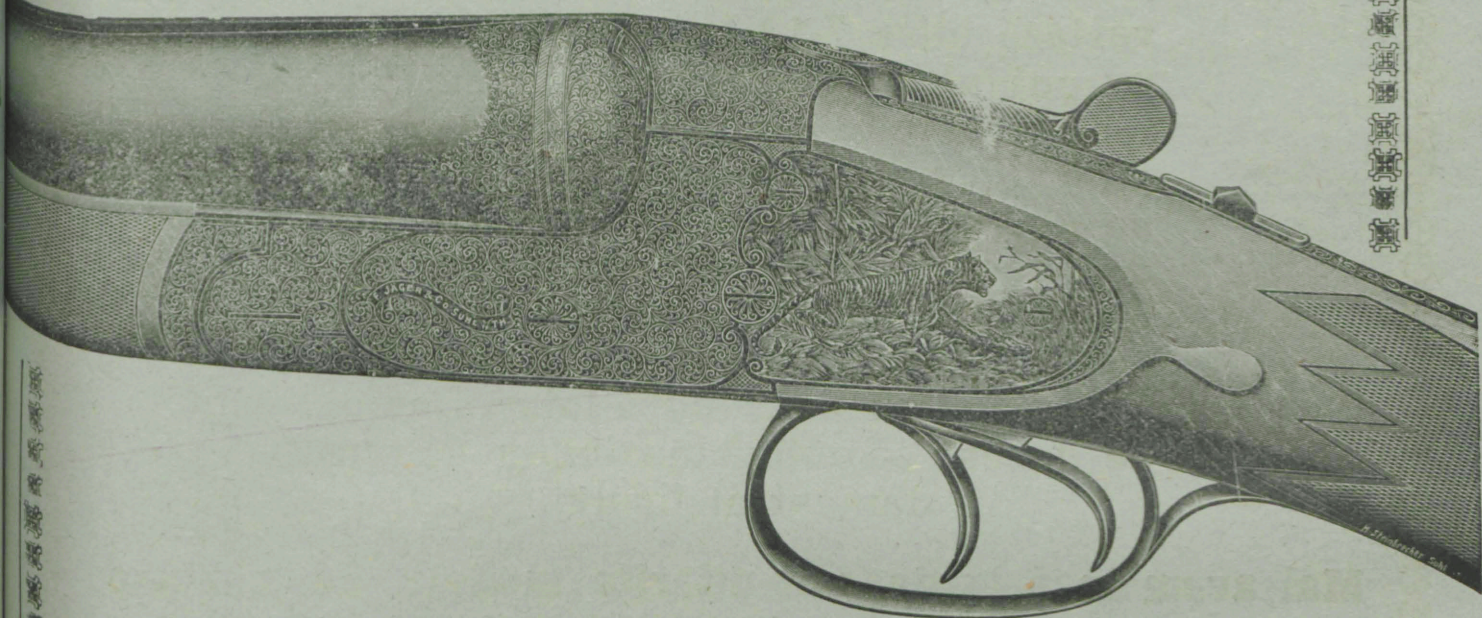
Fabricile de arme SIMSON & CO., SUHL (THÜR) Germania

A R M E L E

F. JAEGER & Co.

Sunt neîntrecute ca tir și
soliditate, putând rivaliza
în privința aceasta cu cele
mai scumpe arme engleze

Toate armele fabricate de
această casă pentru mem-
brii „UNIUNEI“ sunt cea mai
elocventă reclamă, obținând
fără excepție predicatelor
„exceptional“ și „superior“
la standurile oficiale de in-
cercare din străinătate.

SPECIALITĂȚI:

Zăvoarele „Simson-Jaeger“ și „Vertical-Blok“ care rezistă celor mai formi-
dabile presiuni (-) Armarea separată de glonț, patent Jaeger, pentru drillin-
guri (-) Ejectorul infailibil sistem Jaeger (-) Viza patent Jaeger, etc.

Ultimul catalog ilustrat și cu prețuri se
trimite membrilor „UNIUNEI“ franco
la cerere, adresată la sediul nostru.

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunei

ULTIMELE CARTUȘE DE VANATOARE PERFECT WALSRODE

cal. 16 cu alice de 3 mm.

Se vând la „UNIUNE“ Str. Sf. Ionică 6, cu prețul de:

LEI 6 BUCATA

Nu se poate găsi astăzi un cartuș mai bine fabricat, decât cu prețuri care variază între 7-12 Lei și nici acestea nu pot întrece calitatea cartușului Perfect Walsrode care se vinde atât de effin din cauză că diferența de preț se acoperă de către Uniune pentru a micșora cheltuelile membrilor ei. Rezultatele strălucite obținute cu aceste cartușe, ne îndreptățește să le recomandăm cu căldură tuturor celor ce doresc să obțină maximum de randament al tirului.

Mai avem încă în depozit diferite modele de cartușe de glonț care au rămas dela comenzile făcute pentru membrii noștri, Calibrele 9.3 x 74 ; 8 I. R., 8 x 60 magnum 7.35 ; 7.56.

1931 TIR AUX PIGEONS

AIX-LES-BAINS

du 19 au 30 Juin inclus

250.000 FRANCS DE PRIX

22-23-24 Juin	CRITÉRIUM	55 000 Francs
27-28 Juin	GRAND PRIX	50.000 Francs

DEAUVILLE

du 11 au 30 Juillet inclus

460.000 FRANCS DE PRIX

18-19 Juillet	GRAND PRIX	60.000 Fr. série
21-22 Juillet	PRIX DE NORMANDIE	50.000 Fr. 24-28 m.
24-25 Juillet	CHAMPIONAT	50.000 Fr. 27 m.

VITTEL

du 1er au 10 Août inclus

250.000 FRANCS DE PRIX

3-4-5 Août	CRITÉRIUM	70.000 Francs
8-9 Août	GRAND PRIX	50.000 Francs

LA BAULE

du 22 Août au 3 Septembre

160.000 FRANCS DE PRX

26-27 Août	GRAND PPIX	30.005 Francs
28-29 Aout	CRITÉRIUM	35.000 Francs

Pour renseignements s'adresser à M. P. BEROUARD Tir aux Pigeons du Bois de Boulogne. Paris XVIe